UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg

10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

3 ЛЮТОГО 1972
Число No 5
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
FEBRUARY 3, 1972

КОНВЕНЦІЯ АЛБЕРТСЬКОЇ КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ

В днях 28-30 січня ц.р. відбулася в готелі Макдоналд в Едмонтоні конвенція Албертської консервативної партії. На конвенцію прибуло понад 1200 делегатів з цілої Алберти. Делегати домагалися від провінційного уряду, щоб вимагав більших дотацій від федерального уряду в Оттаві, що їх федеральний уряд виплачує поодиноким провінціям із збираних податків.

Деякі делегати підносили справу закупу будівельних площ та площ над канадськими озерами різними громадянами ЗДА та домагалися обмеження продажу того роду площ американцям.

Позатим темою дискусій були біжучі справи нового албертського уряду, який має чимало труднощів до поборення.

Про це говорив найбільше в своїй промові албертський прем'єр П. Лоґід, який перестерігав албертців, щоб не леліяли надій на скору господарську поправу, бо перед Албертою стоять ще важкі часи. Господарське положення в Алберті поправиться не скорше, як за 4-8 років. Дехто сподівався, що клич консервативної партії перед виборами „тепер" означав скору поправу та зміну господарського положення Алберти. Прем'єр пояснив, що клич „тепер" відносився до зміни уряду в Алберті.

Албертці мусять бути приготовані на низку немилих законів, які уряд пропонує предкласти до ухвалення новій леґіслятурі. „Консервативний уряд перебрав найбільш коштовний провінційний апарат в цілій Канаді" — говорив прем'єр П. Лоґід понад 1,400 слухачам, що прибули послухати його промови. В дальшому прем'єр Лоґід закинув попередньому урядові, що він подавав нижчі суми провінційних видатків Алберти, як вони насправді були й через те уряд мусить дуже щадити на своїх видатках. В цілому промова прем'єра Лоґіда була дуже обережна, без ніяких обіцянок на будуче, окрім ощаджування на всіх видатках.

Другим головним промовцем на конвенції був провідник опозиції в федеральному парляменті Р. Стенфілд, який критикував федеральний уряд за його головно господарські потягнення. Промова Стенфілда була вже передвиборчою промовою з уваги на цьогорічні федеральні вибори.

В конвенції, окрім провінційних міністрів та послів, узяли участь теж посли до федерального парляменту — М. Ламберт, В. Скорейко, С. Папроцький та другі.

На конвенції вибрано новим президентом консервативної асоціяції Алберти асекураційного аґента з Едмонтону Б. Севела на місце дотеперішнього президента Р. Ваткінса, якому конвенція влаштувала велику овацію на пращання.

Помер о. Дмитро Базюк

Перед друкуванням цього числа часопису редакція дістала сумну вістку, що, після короткої недуги, неждано помер в університетській лікарні в Едмонтоні о. Дмитро Базюк.

Покійний, син Михайла і Анни, прийшов на світ в Добрянах, пов. Стрий, Західна Україна, 20 червня 1905 р. Богословські студії закінчив у Львові, де 3 квітня 1938 р. був рукоположений на священика.

В Едмонтонській єпархії працював від 1 серпня 1951 р.

Останніми роками душпастирював на парафіях в околиці Піс Рівер.

Ширшу згадку про покійного помістимо в одному з чергових чисел „УВ".

Вічна йому пам'ять!

—o—

НОВИЙ ПОШТОВИЙ КОД В АЛБЕРТІ

З днем 1 квітня ц.р. в Алберті буде введений новий поштовий код для всіх поштових посилок. Міністерство пошти сподівається, що це значно приспішить доставу пошти. Новий код матиме шість букв, з яких три перші будуть означати місто або поштову округу в провінції, а три останні будуть подавати докладно місце мешкання адресата. В Саскачевані введено новий код від 1 лютого.

—o—

В ЛИТВІ ТЕЖ АРЕШТУЮТЬ

Совєтська політична поліція КҐБ арештувала в Вильні, на Литві, професора соціології університету в Вильні Ваплава Севрюка та перевела ревізії в багатьох домах литовських спільно-громадських діячів, а понад 100 з них переслухано. Причини арештування ні ревізій та переслухань не подано.

Зміни в федеральному уряді

НЕСПОДІВАНА ЗМІНА МІНІСТРА ФІНАНСІВ

Федеральний прем'єр П. Трюдо, несподівано для всіх, проголосив зміни в федеральному кабінеті. Найважніша зміна наступила на становищі міністра фінансів, яке то становище займав Е. Бенсон, який перевів реформу податкової системи в Канаді. Е. Бенсон перейняв тепер становище міністра державної оборони. Внаслідок податкової реформи міністер Бенсон мав чимало критиків і противників, але він збував усіх із питомим йому гумором. Прем'єр Трюдо, проголошуючи зміни в кабінеті, підкреслив великий труд міністра Бенсона в переведенні закону про податкову реформу, як теж його заходи усунути податкову оплату від продаваних до ЗДА канадських товарів.

На місце Е. Бенсона прийшов дотеперішній міністер справедливости Дж. Тернер. Прем'єр Трюдо сказав, що ніхто з міністрів не виявляв охоти перебрати становище міністра скарбу, бо це дуже невдячне становище, але, після довшої розмови з прем'єром Трюдом, Тернер погодився стати міністром скарбу. Трюдо сказав, що міністер Тернер виявив „велике знання й силу" в своєму ресорті і тому певно дасть собі раді із нелегким міністерством скарбу.

Становище міністра справедливости перебрав дотеперішній міністер іміграції Отто Лянґ, задержуючи дальше відповідальність перед урядом за канадську збіжеву раду.

Міністром іміграції став Б. Меккасей, дотеперішний міністер праці, який і надалі задержав становище керівника обезпечень від безробіття.

Прем'єр Трюдо перевів пересунення на становищах 10 міністрів. У склад міністрів увійшов ще новий міністер Петрік Магоней ,який став державним міністром на місце міністра М. О'Конелля, який став міністром праці. Вийшов з кабінету міністер для енергії, копалень та земних багатств Й. Ґрін, який хворів від довшого часу.

Загально вважають зміну передвісником недалеких федеральних виборів.. Прем'єр Трюдо хоче представити канадським виборцям новий кабінет, який може більше відповідатиме баженню виборців.

Провідник опозиції в федеральному парляменті Р. Стенфілд заявив, що зміни в федеральному кабінеті не вносять нічого нового в загальну політику Канади, бо там залишились і надалі „давні обличчя", що вестимуть давню політику.

—o—

Помер кол. царгородський патріярх

У Халкедоні, на передмісті Істанбулу, помер на початку січня ц.р. колишній царгородський патріярх Максимос V. Він прожив 77 років.

Максимос V був вибраний царгородським патріярхом в 1946 р., а в 1948 р. він зрезиґнував зі свого становища. Патріярх Максимос V мав великі труднощі з турецьким урядом і в травні 1947 р. переїхав жити до Греції, але три місяці опісля вернувся назад до Істанбулу. Важке положення в Істанбулі та різні інтриги довели до того, що Максимос V зрезиґнував зі свого становища. На його місце обрано патріярхом єпископа Американської грецької архиєпархії Атенагораса, який є патріярхом і досі.

Про причини та куліси резиґнації Максимоса V кружляли різні поголоски. Деякі грецькі манастирі й досі не признавали вибору Атенагораса патріярхом, але вважали патріярхом Максимоса V.

Максимоса похоронено на цвинтарі в Істанбулі.

—o—

У Вінніпеґу карбуватимуть Канадські гроші

Коштом 16 мільйонів долярів буде збудована в Вінніпеґу нова карбівня, що буде карбувати всі канадські гроші. Крім того фабрика прийматиме замовлення на вибір металевих монет з багатьох держав світу, що не мають власних карбівень. Досі замовляли в Канаді свої гроші приблизно 65 країн світу, майже три мільйони штук різних монет річно.

Дотеперішна фабрика монет в Оттаві буде змодернізована коштом три мільйонів долярів й буде на будуче виробляти пам'яткові медалі, окремі пам'яткові монети, пам'яткові плякети ітд.

—o—

Засудили поліциста

Польський суд у Щеціні засудив кол. члена німецької поліції Петра Маліцького на кару смерти за те, що він в рр. 1941, 1944 був членом німецької поліції, яка брала участь в масових розстрілах цивільного населення в повіті Сокаль. В короткому комунікаті не сказано, якої національности був Маліцький, ні яке населення він мав розстрілювати в сокальському повіті.

Албертський уряд прийматиме поруку

ЗА ПОЗИЧКИ

Албертський уряд заповів, що буде ґарантувати позички, що їх затягатимуть албертські фермери на заплату поточних видатків. Таку заяву склав албертський міністер хліборобства та заступник прем'єра д-р Г. Горнер... Д-р Горнер обчисляє, що албертські фермери потребуватимуть приблизно 300 мільйонів долярів, щоб покрити свої біжучі видатки. Тому, що покищо нема іншої можливости одержати позичку на ті видатки, албертський уряд буде ґарантувати позички. Д-р Горнер не виявив подробиць, які позички уряд буде ґарантувати.

—o—

• **Від 28 січня** до 4 лютого засідало в столиці Етіопії Абдіс Абебі 15 членів ради безпеки ОН. Кошт: 139,000 дол.

—o—

Моторові санки („сновмобілс") є тепер невідст упним орудником зимового спорту в Канаді, ЗДА та багатьох країнах Европи. На світлині двох ка надських спортовців недалеко Бенф, Алберта.
Фото: Албертського уряду

Короткі вістки

• **Канадська летунська** лінія „Ер Кенада" заповіла, що квитки на переліт на деяких атлянтійських перелітах коштуватимуть 5% більше, ніж досі.

• **Летунська лінія** „Ер Кенада" ввела в Канаді групові квитки на переліт для цілих родин або груп, що подорожують разом. На всі особи даної групи буде лиш один квиток на переліт.

• **Приблизно 2,500** фермерів в Алберті, Манітобі та Квебеку вирощують цукрові буряки. Всі фермери мають контракти з фабриками цукру, які зобов'язалися купувати в них увесь збір буряків.

• **Досвіди з облогом** („сомерфалл") на прерійних фармах виявили, що на цих полях вродило по 27.3 бушлів з акра, а на непереорюваних полях лиш 22.1 бушлів з акра.

• **Канадська** протикомуністична організація пропонувала одному канадцеві 50,000 дол. за вбивство совєтського прем'єра А. Косиґіна в часі відвідин у Торонті, 25 жовтня м.р. Поліція не допустила до вбивства. Імен осіб, вмішаних до змови, досі поліція не виявила.

• **80,000 вояків** перевело ревізії в столиці Туреччини Істанбулі, шукаючи за терористами. Арештовано чимало осіб, запідозрених у приналежності до терористичних організацій.

• **Югослав'янський літак** ДС-9, що летів до ЧССР, розбився в Чехословаччині. 27 пасажирів згинуло. Врятувалася лишень 23-річна стюардеса В. Вульовіч, яка впала з висоти 32,000 стіп на землю. Вона має зломану ліву руку й ногу та потовчені нирки, але позатим не виказує інших поранень.

• **На самітньому** японському острові знайшли кол. японського вояка, тепер 56-річного Йокой, який від минулої війни ховався там перед американськими вояками й жив у печері. Він не знав зовсім, що Японія піддалась Америці. По 26-ох роках він був перший раз у стрижія, щоб обстригти собі волосся.

• **Чотирьох членів** комуністичної троцькістської організації напали на один з найбільших банків у столиці Арґентини Буенос Айрес й забрали грошей на суму 450,000 долярів. В Арґентині діє тепер шість або й більше комуністичних організацій, що нападають на банки та державні установи.

• **Південно-корейська** армія арештувала 9 південно-корейських шпигунів та 14 південно-корейських колябораптів, які хотіли повбивати південно-корейських провідників і вчинити державний переворот у Південній Кореї.

• **В Англії** продадуть на ліцитації скрипку, на якій вчився грати славний скрипаль Никола Паґаніні і грав на ній на своєму першому концерті в 1795 р. як 13-річний хлопчина. Скрипка зроблена в 1600 р. й є лиш $11\frac{1}{2}$ цаля довга.

• **Шведська фабрика** автомобілів „Волво" продала минулого року в Канаді 8,804 автомобілів, 25% більше, ніж у 1970 р.

• **Американські фармери** плянують засіяти в цьому році лишень 70 мільйонів акрів збіжжя, 2.9 мільйонів менше, ніж у минулому році, коли то зібрано 5.5 мільярдів бушлів збіжжя.

• **У фабриці** т.зв. важкої води, що її вживається до виробу водневих бомб, в місті Бетуні в Франції наступив вибух, який пошкодив сусідні будинки та поранив вісьмох працівників.

• **В Югославії** поліція переводить ревізії в помешканнях хорватських комуністів, які домагаються більших прав для хорватів. Досі викинули з югослав'янської комуністичної партії понад 700 хорватських комуністів за „націоналістичні ухили".

• **Комуністичний Китай** зацікавлений у купні японських автомобілів та локомотив. Японія й Китай досі не мають дипломатичних зв'язків, але мають намір вести між собою торгівлю.

• **У столиці Персії** Теґерані терористи хотіли схопити американського амбасадора Д. МекАртура мол. Вони загородили дорогу двома автомобілями й почали стріляти в автомобіль. Водій автомобіля Мек Артура збільшив швидкість і втік перед напасниками.

• **Рада міністрів** у Москві перетворила Телеґрафічну Аґенцію СССР „ТАСС" в „інформаційний орган союзно-республіканського значення", що користується правами державних комітетів ради міністрів СССР. Уряд УРСР підвищив до такого самого ступня Телеґрафічну Аґенцію УРСР РАТАУ.

• **Уряд ЗДА** ухвалив два мільярди 200 мільйонів долярів на допомогу потребуючим у формі харчових купонів. Тепер користають з допомоги 11 мільйонів американців. Власники купонів діставатимуть харчі по приблизно 50% знижці від нормальної ціни.

• **Майже в усіх** країнах Европи слідний зріст безробіття. В Англії число безробітних перейшло один мільйон осіб. Менше робітників працює теж у Західній Німеччині, де є понад два мільйони чужих робітників. Частина з них вертається до своїх країн.

• **Найбільше товарів** у світі продають закордон ЗДА, бо в 1970 р. продали за суму 62 мільярди, 300 мільйонів, а спровадили за суму поверх 58 мільярдів долярів.

Руйнують минуле

Зі Львова інформують про дальше руйнування та засипування камінням стрілецьких могил на Янівському цвинтарі, як рівнож — польських оборонців Львова.

В минулому році знищено відому історичну скульптуру біля костьола Марії Селіжної, поставленої ще в часах короля Данила Галицького. Скульптуру зняли в ночі уніформовані аґенти КҐБ.

В одній летючці, яка є в розпорядженні «Смолоскипу», пишеться дослівно таке: «Буквально в аварійному становищі перебувають унікальні картини Музею Українського мистецтва, які лежать у Вірменському Соборі без відповідного режиму температури і вологості... Наступ на залишки українського минулого посилюється з кожним днем».

—o—

„Київська митрополія неподілена"

Таке сказав представникові „Українських Вістей", запитаний у тій справі, едмонтонський єпископ Російської Православної Церкви, патріярший вікарій Макарій (Свистун).

Перед двома тижнями наш часопис подав за вістками, надрукованими в інших часописах та комунікату австрійської католицької пресової аґенції, що Київську митрополію поділено на три окремі митрополії.

Єпископ Макарій заявив, що ця вістка неправдива і вийшла наслідком незрозуміння патріяршого декрету. Московський патріярх Пімен наділив титулами митрополитів владик львівської та одесько-херсонської єпархії, але не даючи їм ніяких юрисдикцій на інші єпархії. Вони не мають юрисдикцій на інші єпархії. Вони мають юрисдикцію лиш над вірними своїх єпархій. Під юрисдикцією Київської митрополії, що її очолює митрополит Філарет, залишаються всі 16 єпархій Російської Православної Церкви на території УРСР.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Gulf
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merlan STRASHOK

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

R O C K E T T
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачевън кожної середи.
Тел.: 543-3464

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиз недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Ave.,
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

(Закінчення з стор. 7)

...ликі квітники та травники. А посеред міста, як у кожному советському місті, велика статуя Леніна...

В готелі подали нам числа кімнат, в яких будемо мешкати, ми позначили числами наші валізки й пішли до готелової їдальні на снідання. Подали нам смажені яйця, хліб, масло каву. Є і мінеральна й содова вода. Після снідання заходимо до наших кімнат й розкладаємо наші речі з валізок.

В кімнаті чистенько, два вигідні ліжка, столики, крісла, повна лазничка з тушем. Одно велике вікно виходить до парку. А через вікно видно дальше в долині другий парк, великий.

Завдяки нашій великій родині ми почували себе в Тернополі, як вдома. Нам мило було оглядати в Тернополі скрізь українські написи, на вулиці чули ми скрізь українську мову, а до того ми майже весь час їли наші українські страви: борщ, пироги, голубці. З родиною ми скоро познайомились, а ще скоріше зжилися. „Інтурист" погодився, щоб наші рідні: брати, їхні дружини, наші швагри, кузени, кузенки, сестрінки могли не лише увесь час бути з нами, разом харчуватися в їдальні, але навіть могли спати враз із нами в готелі. Ми з великою приємністю засідали всі разом до довгого стола, за яким сиділа вся наша родина. Казали нам у готелі, що ще такого довгого стола в тому готелі на закладали для одної родини. А інші туристи, що були з нами, може нам трохи й завидували, бо ніхто з них не мав зустрічі з такою великою родиною та такого щирого привітання. Нас попережували, що в готелі „стіни мають уха". То ми громадно виходили до парку й там зовсім свобідно розмовляли. Дерева в парку вже хіба „не мають вух..." Тут ми свобідно й гарно переповідали собі всі наші переживання, наші родинні події та все, що кого цікавило.

Ми, з Канади, розказували, як нам живеться в Канаді, оповідали про наші церкви, організації, видавництва, часописи, наші школи, про нашу промисловість, торгівлю, багатство, добробут, ну й, очевидно про нашу канадську свободу... А наші рідні слухали тай не могли наслухатися, лиш головами покивували. Може й не вірили всьому що ми їм говорили.

Та нас всіх тягнуло поїхати до рідного села. Кожний з нас рвався туди, а тут з дозволом щось не виходить. Йдемо щодня вранці до міліції, а нам постійно кажуть: „після обіда". Приходимо „після обіда", а нам кажуть: „завтра". Отак ми походили цілих п'ять днів поки врешті дістали дозвіл поїхати на один день на село. Остаточно в суботу, 14 серпня раненько ми виїхали таксівкою „Інтуриста" з Тернополя через Теребовлю, Чортків та Борщів до Кривча.Я заїхав скорше, а о. Йосифа, брата та братову ще мусіли везти дальше 5 кілометрів на схід до Гермаківки. Ми в Кривчі зупинилися й увійшли до хати всі четверо, щоб привитатися з моєю рідною сестрою. А тут стіл застелений і нас просять сідати за стіл до снідання. Але о. Йосиф, брат та братова сказали, що їх ждуть зі сніданням у Гермаківці. Сіли тай поїхали.

Much of the success of a meal depends upon the quality of the meat and vegetables being used. That's why we never relax our vigilance in bringing the best to our customers. That's why so many women choose Safeway... to be sure. They find, too, that our money-saving prices give further reason to choose Safeway!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

На коляду прислали до „УВістей"

По 1.00 дол.: Ю. Струк, Едмонтон; С. Яник, Шол Лейк, Ман., Н. Грищук, Дітройт, Міш., ЗДА: В. Сиріль, Едмонтон; А. Бенюк, Евансбург, Алта; п-і В. Кушнерик, Едмонтон; Д. Яцій, Мирнам, Алта; п-і Дж. Колодніцька, Рачфорт Бридж, Алта; п-і А. Жук, Спірит Рівер, Алта; п-і М. Шульган, Саскатун, Саск.; п-і І. Кмець, Ванкувер, Бр. К.; Х. Дмитрук, Едмонтон; М. Кричковський, Едмонтон; Л. Гошій, Едмонтон.

По 2.00 дол.: І. Данилович, Едмонтон; М. Фіялка, Едмонтон; І. Костів, Едмонтон; В. Мусійовський, Едмонтон; д-р М. Гладишевський, Калгарі, Алта; П. Притула, Едмонтон; О. Ясінчук, Едмонтон, Т. Гушта, Едмонтон; п-і К. Смолик, Едмонтон.

По 3.00 дол.: Книголюби, Едмонтон; п-і О. Головка, Едмонтон; п-і О. Балабан, Вайкінг, Алта; Г. Купновицький, Едмонтон.

По 5.00 дол.: Г. Бабій, Едмонтон; п-і А. Купченко, Едмонтон; Т. Фалик, Едмонтон; С. Українець, Вернон, Бр.К.; И. Прийма, Едмонтон.

По 10.00 дол.: п-і Д. Войтків, Едмонтон; Р. Березович, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати замість і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Дрібні оголошення

Пошукують

ХТО З КЕЛГАРИ вислав поштовий переказ на 10.00 дол.? не подаючих ні свого імени ні адреси, просимо ввічливо повідомити адміністрацію „Українських Вістей". Переказ куплений на пошті 3 січня, а на конверті є печатка 6 січня.

Адміністрація „УВістей".

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ
Перевози за контрактом — комерційні ціни
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

Notice Of Intention To Make Application For Change of Name

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Gladys Justin Melnyk otherwise known as Justin Gladys Smith of 13404 - 96 St. Apt. No. 5 Edmonton in the Province of Alberta, S. Technician intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name, Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Justin Gladys Smith.
3. For changes of my children's names from Joseph Robert Melnyk to Joseph Robert Smith. From Dana Rae Melnyk to Dana Rae Smith.

Signature of applicant — legal name in full.

Gladys Justin Melnyk

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Justin Gladys Smith.

Eaton's Hearing Aid Centre

• Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

H. M. Wensley

Dr. ANDREW WM. SEREDA, M.D.
F.R.C.P. (C) NEUROLOGY
має шану повідомити про відкриття своєї лікарської практики (недуги нервів)
306 Northgate Building, — 10049 Jasper Avenue
PHONE 429-7041 EDMONTON, Alta.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Вісті з Едмонтону

РІЗДВЯНА ЗУСТРІЧ ЛІКАРІВ У ЕДМОНТОНІ

В дописі про зустріч лікарів через недогляд пропущено, що в зустрічі брав участь теж ветеринарний лікар д-р Володимир Качур з дружиною. Перепрошуємо.

ДУЖЕ ВАЖНЕ!
АВТОМОБІЛІ
НА УКРАЇНУ
НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ
ЛИШЕНЬ ЧЕРЕЗ КОРОТКИЙ ЧАС
СКОРА ДОСТАВА
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНИЙ
ДОВГО ОЖИДАНИЙ ЗОВСІМ НОВИЙ МОДЕЛЬ
ЖИГУЛІ ВАЗ 2101
Повна ціна 3,275.00 амер. дол.
МОСКВИЧ 412 IE
ЛЮКСУСОВИЙ МОДЕЛЬ
Повна ціна 3,275.00 амер. дол.
МОСКВИЧ 408 IE
Повна ціна 3,009.00 амер. дол.
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 966
Повна ціна 2,012.00 амер. дол.
До набуття лише обмежена кількість автомобілів. Тому НЕ ЖДІТЬ,
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ И МИ МАЄМО ТИСЯЧІ ЗАДОВОЛЕНИХ ПОКУПЦІВ

На лікуванні

Едмонтонський священик о. П. Качур, що досі був редакційним працівником «УВістей», перебуває тепер на лікуванні. Він пройшов запалення грудей; після цього лікар наказав йому повний відпочинок.

Редакцію нашої газети ведуть о. митрат М. Сопуляк та мгр Михайло Хом'як.

Нова управа ЛУКЖ св. Василія

На річних зборах відділу ЛУКЖ св. Василія в Едмонтоні вибрано нову управу відділу на 1972 рік. Головою відділу залишилася й надалі п-і Б. Тиркало. До управи відділу вибрано ще таких членкинь: Л. Слобода — попер. голова, С. Курило — заст. голови, О. Павлюк — заст. голови, Н. Байдужа — рекорд. секретарка, А. Німчук — фінанс. секретарка, С. Андрухів, кореспонд. секретарка, М. Піставка — кореспонд. секретарка, Е. Іванишин — пресова кореспондентка, И. Гринчишин — пресова кореспондентка, К. Байдужа, Г. Лазаренко і А. Острій — контролерки, И. Смульська, С. Червоняк — культурно-освітний комітет, О. Павлюк і П. Иорук — парафіяльна рада, Г. Панчишин і Е. Ткачик — парафіяльна фінансова рада, К. Левицька і О. Балко — комітет зв'язку, П. Стеблик і Е. Пшик — садочок, Г. Гошко, А. Мельник, А. Тимчак і С. Лиснюк — куховарська книжка, Церковно-вівтарний комітет: Г. Озубко — голова, А. Королюк, Л. Козяк, Н. Крупа, М. Крупа, М. Лисай, О. Летавська, Ф. Щербата, М. Сосник, Е. Стороженко, К. Струк, Н. Синишин, С. Винник. До квітів: М. Музика, Г. Окурілий, С. Захарко, Шпитальний комітет: М. Козяк — (голова), М. Сосник, Відвідують хворих: Л. Козяк, Г. Куций, А. Курило, Л. Чічак, М. Летавська, А. Олекший, Е. Кашуба, І. Середа, М. Корбиль, Е. Котиляк, О. Летавська, С. Курило, И. Кіт, С. Червоняк, М. Музика, А. Варва, М. Крупа, П. Пастужик, К. Струк, С. Волзендер, А. Дацюк, О. Балко, Л. Перч, Е. Янець.

Голова відділу п-і П. Тиркало склала подяку духовному асистентові о. Б. Дрібненькому ЧСВВ за заохоту й поміч, а всім членкиням за щиру співпрацю та просила про дальшу поміч у праці в слідуючому році.

Річні збори закінчив о. Б. Дрібненький, який подякував за дотеперішну працю та заохотив до дальшої праці в слідуючому році.

Иосифа Гринчишин
(прес. кoресп.)

Коляда для КУК в Едмонтоні

Національну вкладку (коляду) для відділу КУК в Едмонтоні вплатили:

$25.00 — о. митрат д-р В. Лаба; по $10.00 — С. Масло, Г. Блавацька, Н. Пухкий, М. Шмігельський, Е. Косташ, о. д-р М. Сопуляк, інж. М. Когут, інж. М. Фляк, проф. д-р І. Рудницький, В. Духній, д-р В. Гирак, Г. Конвей, М. Сус, д-р Л. Фарина, о. В. Волошин, И. Гариш; $7.00 — М. Фіялка; по $5.00 — І. Фляк, С. Грох, І. Бойко, о. д-р П. Качур, І. Слюзар, М. П. Г., О. Брода, Н. Запісоцький, П. Мурський.

За пожертви на КУК щиро дякуємо.

Список дальших жертводавців буде проголошений згодом.

Управа Відділу КУК в Едмонтоні

На коляду прислали до „УВістей"

По $10.00: П. Саварин, Едмонтон, Г. Доросевич, Ванкувер, Б.К.

По $5.00: Н. Поточняк, Елко, Б.К., І. Взовий, Райкрофт, Алта., п-і О. Давд, Тандер Бей П, Онт., п. Н. Сірий, Су Ст. Мері, Онт., п-і І. Сеньків, Ричмонд, Б.К., Н. Зінько, Лек Ля Биш, Алта., П. Ю. Колеса, Торгилд, Алта., п-і М. Соломон, Томагак, Алта.

По $3.50: С. Кінах, Принц Алберт, Саск.

По $3.00: О. Лівен, Вінніпеґ, Ман., Д. Мицак, Вон Гондред Майл Гавс, Б.К., Я. Баран, ст., Індієн Гед, Саск.

По $2.00: п-і Т. Винницька, Принц Алберт, Саск., І. Шпак, Калґарі, Алта., А. Загарійчук, Стінен, Саск., п-і Л. Дусик, Монтмартре, Саск., И. Подалець, Вікс, Саск., п-і М. М. Бзова, Райкрофт, Алта., П. Сирота, Ванкувер, Б.К., П. Барабаш, Едмонтон, п-і М. Шпитко, Кемлупс, Б.К., п-і О. Кобильник, Дервент, Алта., В. олик, Дейзленд, Алта., І. Чапельський, Мирнам, Алта., А. Цюпик, Данбурі, Саск., К. Павлик, Елк Пойнт, Алта., п-і Т. Кондро, Едмонтон, І. І. Новосад, Вінніпеґ, Ман., В. Шадяк, Ді Па ,Ман., Г. Барабаш, Едмонтон, І. Вихопець, Едмонтон, п-і К. Кобильняк, Тандер Бей Ф., Онт., С. Магеґа, Лизбурн, Алта., В. Шульган, Чергил, Алта., П. Кушнерик, Смокі Лейк, Алта., О. Чапа, Бойл, Алта.

По $1.00: о. В. Фляк, Гомболт, Саск., Е. Ковальчук, Вест Бенд, Саск., М. Кушнір, Едмонтон, І. Дума, Геффорд, Саск., п-і А. Побран, Геффорд, Саск., М. Г. Івасюк, Сифтон, Ман., М. Ванат, Блейн Лейк, Саск., Е. І. Вавринюк, Вернон, Б.К., П. Грабець, Голден, Алта., Е. квятковський, Вадіна, Саск., п-і К. Венґер, Медисин Гет, Алта., А. Пилипів, Едмонтон, А. Подільчук, Мирнам, Алта., В. Приступа, Айтуна, Саск., Г. Шоштак, Бонивил, Алта., М. Хмара, Торгилд, Алта., п-і О. Заяць, Мирнам, Алта., В. Думанський, Бойл, Алта., п-і П. Кузик, Ліовил, Саск., В. Котурбаш, Рама, Саск., п-і М. Шклянка, Едмонтон, М. Адамкевич, Колінтон, Алта., І. Могила, Калґарі, Алта.

По 75 центів: п-і П. Матвіїв, Аґасиз, Б.К.

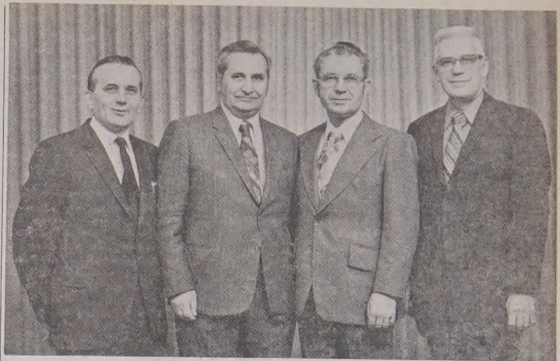

Члени управи тов. Мужчин при катедрі св. Иосафата. Зліва М:. Марич, інж. М. Бойко, голова товариства п. Г. Савчин, В. Кульчицький.
Фото: „Академія"

Т-ВО МУЖЧИН ПРИ КАТЕДРІ СВ. ЙОСАФАТА

Загальні збори Т-ва мущин при катедрі св. Иосафата в Едмонтоні відбулися в грудні 1971 р. в катедральній авдиторії. Перед зборами членкині т-ва Добра Воля приймали членів Т-ва мущин смачною вечерею, за що їм належиться щира подяка.

Збори відкрив голова Т-ва мущин п. А. Брода, після чого вибрано предсідником зборів п. Ю. Хабу, а секретарем п. В. Марича. До президії покликано ще теж заслужених членів Т-ва. Поодинокі члени управи склали свої звіти за попередній рік праці, з яких видно було, що Т-во й далі працює діяльно на релігійному та суспільно-громадському полі для загального добра нашої спільноти. Звіт скарбника п. Підлубного виказав, що відділ й у цьому році мав гарний успіх у здобуванні фондів. З різних підприємств здобуто в 1971 р. понад 21,000 дол., з чого більшу частину призначено на фонд будови „Українського центру молоді". Окрім того призначено 500,00 дол. на вдержання української школи при парафії, 100.00 дол. для шкільної ради при відділі КУК, заплачено кошта вдержання 4-ро дітей на літній Єпархіяльній оселі, за яких батьки не могли заплатити. Т-во дало жертву на спортовий клюб „Гокей", в якому є членами багато наших дітей, як також фундовано кілька українських радієвих передач.

В минулому році Т-во вислало двох делеґатів на Конґрес Українців Католиків, а 3-ох делеґатів на Конґрес Комітету Українців Канади. Всі делеґати, після повороту, інформували членів про хід обох Конґресів та їхні рішення. Т-во допомагає молодечому хорові при парафії, що вже діє через кілька років, як теж бере активну участь в різного роду парафіяльних підприємствах, як „просфора", спільне свячене та інші. Протягом року на кожних місячних зборах були цікаві доповіді на різні теми, які організував культурно-освітний відділ.

У своєму заключному слові уступаючий голова Т-ва п. А. Брода сказав, що він вповні вдоволений з осягів Т-ва в минулому році, за що він вдячний всім, що йому допомагали й самі жертвенно працювали. Новій управі побажав п. Брода ще кращих успіхів на майбутнє.

До нової управи на 1972 р. увійшли: п. Г. Савчин — голова, п. В. Кульчицький — заступник голови, п. В. Марич — секретар, інж. М. Бойко — скарбник, п. А. Воєвідка — член управи, а окрім того вибрано ще голов кількох підкомітетів.

В своєму слові до членів нововибраний голова п. Савчин накреслив плян праці на слідуючий рік та закликав усіх членів до дальшої співпраці. У своєму проєкті праці він подав м.ін. що треба посилити працю для зорганізування молоді при УКЮ, щоб збільшити членство катедрального відділу цієї організації. Для того призначено д-ра В. Байрака, який має бути організаційним координатором. Треба старатися, доповнити число членів Т-ва молодшими членами та включити більше число парафіян у працю парафії. Третім, дуже важким, завданням Т-ва буде будова „Українського центру молоді", над яким усі члени повинні щиро працювати.

Від Єпархіяльної управи БУК сказав коротке слово д-р Я. Онуферко, який висловив Т-ву признання за його працю та закликав членів Т-ва бути чутливими на потреби загально-громадського порядку для добра нашої спільноти в Канаді та українського народу загалом.

Подібні думки висловив у своєму слові теж голова УНД-ому п. І. Тимчишин. На закінчення зборів духовний асистент Т-ва, катедральний парох о. Ю. Ковальський подякував управі та членам Т-ва за жертвенну працю й побажав новій управі гарних успіхів на майбутнє. „Т-во мущин при катедральній парафії — сказав о. Ю. Ковальський — є рушійною силою, без якої ледви, чи парафія могла би похвалитися тими осягами, що їх має досі. Парафія покладає й на майбутнє великі надії на успіхи товариства. Хай вам Бог допомагає у вашій праці!" закінчив своє слово о. Ю. Ковальський.

Предсідник зборів п. Ю. Хаба склав побажання нововибраному голові від себе й на тому закінчив дуже вдатно переведені збори.

В. М-ч

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

Урочисті святкування 22 січня в Едмонтоні

(закінчення з 2 стор.)

ської мови, вживаймо її дома, в організаціях, всюди"... Такі слова і заклики прозвучали в доповіді.

По перерві танцювальний ансамбль „Черемош" під мистецьким проводом М. Кулицького захоплював приявних хороводом „Сусти" і „Козачка". Сольові пісні „Ой вербо, вербо", „Ой чогож ти тополенько", та наддаток „Ой деж ти дівся рідний краю", у виконанні п-і Є. Андерсон, прозвучали надзвичайно мило. Її ліричний сопран відповідав композиціям. Рецитація Люби Бойко і Віри Саварин була на мистецькому рівні. Обі з належним розумінням і чуттям прочитали, на переміну, зірш П. Тичини „Золотий гомін". Це той Тичина, поетичний талан якого заблис в добі творення Української Держави, що щойно будилась зо сну вікової неволі, а вже хижий птах з півночі, чигає на неї. Вірш насичений гарячим патріотизмом. Концерт закінчив хор СУМК-у, під проводом Р. Солтикевича. Піснями: „Пісня про Україну", „Пролягла доріженька" хор змалював далеку простором, але близьку нам серцем Україну, де „пролягла доріженька тай через поля" й де її „сини смаглочолі гартовані в огні"... Це прометеївський огонь що запалив душі В. Мороза, В. Чорновола, В. Симоненка, С. Караванського, І. Світличного, І. Дзюби і багатьох інших. Кінцеве „Єднаймось діти України", можна вважати гарячим апелем до нашої молоді, бо саме цьогорічний концерт 22-го січня доказав, яку велику користь дає єдність.

Великий тризуб на голубому тлі, над головами виконавців програми, а по боках дати „1918 - 1972", символ невмірущости України, неначе віщував перемогу української правди. Сцену оформив мистець В. Доброліж.

* * *

Слідкуючи за виконавцями програми, що їх вже сотні, насувається думка, чи українська громада Едмонтону не спромоглась би на кількаденний фестиваль мистецького слова, музики, сольо і хорового співу, народних танків і т.п. виключно власними силами. Здається, що це можливе. Маємо ж бо добрих кілька десятків молодих інструменталістів, які в ряди — годи єднаються в малу орхестру. Є теж кілька хорів і танцювальних гуртків. І наші старші рецитатори напевно потрудились би, щоб вивчити молоді талани мистецького слова. Здається мені, що 2-3 дні програми фестивалю можемо виповнити з тим, що на закінчення відбувсь би концерт з виступами найкращих сил для загальної публіки. По цьогорічному січневому концерті, я переконаний, ми маємо з чим показатись хоч би й перед найвибагливішою публікою.

І. Хома

Зміна часу радієвих передач

З уваги на гокеєві мачі, які передають у вівторок через радієву станцію Сі-Ейч-Еф-Ей, ми змушені перенести нашу радіопередачу на середу.

Слухайте радієвої передачі „Вечірня година" кожної середи (не вівтірка) о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні нахвилі 680.

ОО. Василіяни

Радіопередачі оо. Василіян:

середа, 9 лютого, год. 8.30 вечора — на пошану Блаженнішого Кир Иосифа в 80-річчя із дня його народження.

середа, 16 лютого, год. 8.30 вечора — перша місійна наука.

Хор СУМК під орудою Я. Солтикевича виступав у програмі концерту з нагоди Свята незалежности в Едмонтоні.
Фото: „Едмонтон Джорнал"

BAYDALA Drug Stores
• Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
• Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
• Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

КРАЙОВА УПРАВА
Українського Католицького Юнацтва
організує „Велику подорож по Україні та Західній Европі". Ця подорож триватиме повних шість тижнів від 6-го липня до 17-го серпня 1972 р.
В програми подорожі відвідати: Італію, Австрію, Швайцарію, Німеччину, Мадярщину, Румунію, Югославію, Туреччину, Грецію, Болгарію і також Україну.
Кошти подорожі, помешкання, харч та особисті видатки будуть виносити приблизно 925.00 дол.
Зацікавлених подорожжю та тих, що хочуть мати більше інформацій, просимо писати до:
U.C.Y. National Executive
c/o Miss Sandy Kunanec (Trip Secretary)
38 Mcadarn Ave., TORONTO 19, Ont.

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Ай-Еф-А (680 ц) пересилається програма Централі українців католиків Едмонтонської єпархії.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 5 лютого:

сходини Гуртка книголюбів в домі п-і І. Іванусів, 11372 - 111 аве.

* * *

П'ятниця, 11 лютого:

год. 7.30 вечора, заля УНДому — ширші сходини членів УНДому.

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

Урочисті святкування 22 січня в Едмонтоні

„До тебе молоде, так численно зібраної тут коло будинку міської управи Едмонтону, для відмічення 54-тих роковин проклямації незалежности України, звертаю мої слова. Зберігай і плекай цінні риси твоїх предків, працьовитість, привязання до традицій і любов до рідної культури і народу". Це п-і Юна Мекленс Еванс, діючий посадник Едмонтону, в короткій промові перед піднесенням синьо-жовтого прапору на машт перед міською управою, відмітила акт небуденої події в суботу 22-го січня 1972 р. Понад тисяча присутніх, в тому кілька сотень молоді, під звуки „Ще не вмерла Україна", приглядалось з глибоким зворушенням торжественному актові підтягання українського прапору. Легке його трепотіння на високому машті, здається загрівав не тільки душі учасників, але й їхнє тіло. Морозу, що доходив до 20 ступнів нижче зеро, а до того ще й сніг трусив, мабуть ніхто не відчував. Це так було ранком у суботу 22-го січня.

Урядуючий мейор Едмонтону міська радна п-і Еванс підносить український прапор на машті перед будинком міської управи. Фото: „Едмонтон Джорнал"

В неділю 23-го, в роковини самостійности і соборности України, відбувся концерт, що його приготовила наша молодь. Для півтори тисячі учасників був він милою несподіванкою. Мимоволі насувалась думка, що вже підростає молода „зміна", яка перебере на себе тягар громадських обов'язків від нас старших. Може моя думка й за відважна, бо в нас часто буває ,що захоплюємось деякими справами короткотривалим запалом, що з часом остигає, а навіть і зникає. В нас часто ворушиться патріотична совість з нагоди саме таких роковин. А треба, щоб це тривало постійно, не тільки в свята, але і в наші будні.

А все ж таки хочеться вірити, що ядро молоді, згуртованої в організаціях: Пласт, СУМ, СУМК, МУНО, Студ. Клюб, чи мистецьких ансамблях — „Верховина", „Черемош", Хор СУМК, приготовляє січневий концерт, чи концерт на пошану Т. Шевченка таки з пошани до тих роковин. І добре, що це робить наша молодь. Цього вимагає її молодеча енергія, яку провід організацій, чи мистецьких ансамблів вміло використовуючи, може спрямувати на її кращу майбутність і на користь української громади та Канади. Нам старшим треба докладати якнайбільше зусиль, що-б наша молодь з різних організацій, виступала спільно, об'єднаними силами в таких імпрезах і також спільно влаштовувала спортово-розвагові ігрища чи танцювальні забави. Створімо для молоді привітне середовище, овіяне атмосферою родинного тепла, тоді напевно проблеми мішаних подруж поважно зменшаться.

Сам концерт був дуже вдатний і своєю програмою і виконанням. На початку концерту учасники на струнко, під звуки маршу „Засяло сонце золоте", з гордістю проводили очима 2 групи — СУМівців і пластунів, які головними проходами авдиторії внесли на сцену український і канадський національні прапори. Відтак збірний хор молоді відспівав канадський і український гимни. Опісля п-а Ліра Кунда, гарною українською і англійською мовою привитала приявних. Відкриваючи мистецьку частину, порівнала наші січневі роковини з подібними в інших народів. З черги відомий уже хор „Верховина", під мистецьким проводом проф. С. Яременка і в супроводі інструментального ансамблю, переніс слухачів на хвилях пісні у далеку Україну, де „Дніпро ревучий", непроглядний степ, що по йому перекочується воєнна хуртовина; де „мати, мати, ждала козака ти. . . .", а його не діждалась; інша ж знову „випряжала на кровавою війну". Вдале було теж поєднання рецитації з хором. На тлі мельодії пісні „Зірвалася хуртовина, п-а Галя Тобейчик, з великим чуттям і виразною дикцією прорецитувала вірш „22 січня" п-і Т. Федорової.

Цікаву доповідь виголосив студент Б. Славутич. Зацитувавши слова IV-го Універсалу, пригадав коротко історію України, яку в злочинний спосіб фальшують москалі. Ограблюють нас з наших цінностей, тай нищать їх або присвоюють собі. „Ми молоді українці, канадці й американці, маємо дві батьківщини: одна, де ми народились і живемо, а друга — це Україна, батьківщина наших батьків і дідів . . . Їх ми однаково повинні любити і захищати в потребі. А тому що Україна поневолена, то ми маємо працювати для її визволення. Вслухуймося в слова В. Симоненка, боронім В. Мороза. Вони повинні стати для нас прапорами. Вчімося україн-

(продовження на стор. 3)

Загальні збори Шкільної ради

Вже кілька літ існує в Едмонтоні при відділі КУК Шкільна рада зложена з представників учителів державних та рідних шкіл, священиків і заінтересованих шкільними справами громадян. Що року Шкільна рада вибирає з поміж громадянства управу Шкільної ради. Першим вибраним головою управи був архітект інж. М. Фляк, який дуже багато зробив для успішного полагодження шкільних проблем в Едмонтоні. Загальні збори, які відбулися в грудні 1971 р., висловили йому щиру подяку за його труд.

Завданням Шкільної ради є скоординувати виховну працю між українцями міста Едмонтону та навчання української мови в рідних і державних школах як також заступати інтереси нашого суспільства перед публичними і сепаратними шкільними властями.

На 1972 рік вибрано таку управу Шкільної ради: голова — проф. В. Савчук; секретар — д-р Б. Рудик; скарбник — С. Сирник; організаційний референт — Р. Останевський; члени — п-і Ф. Пелех й Я. Скрипник.

Управа Шкільної ради просить у всіх справах, зв'язаних з навчанням української мови та вихованням молоді загалом (проблеми, побажання, завваги) звертатися до голови управи: проф. В. Савчук - 11347 - 54 Аве, тел. 434-4553 або секретаря д-р Б. Рудика 12815 - 103 Ст. тел. 475-7746.

* **Поштові картки** почали люди вживати щойно в 1871 р. — Поштові пачки з Канади до Англії почали висилати в 1886 р.

НАШІ ШКІЛЬНІ СПРАВИ

Праця шкільництва сягає дуже широко, бо ж освіта — це саме життя. І тому, як референтка шкільництва, дозволю собі скласти звіт не лишень з моєї особистої праці, але також подати відомості для всіх зацікавлених.

Я бувала на різних зборах, промовах, семінарах і т.п., де йшлось про культурні чи навчальні справи. Отже могла навчитись чогось нового, щоб використати його опісля для нашого шкільництва. Між управами різних наших товариств, що займаються шкільними справами, необхідна координація, щоб вони знали, що інші роблять, одні одним допомагали, не повторялись або не робили чогось протилежного. До того дуже часто члени однієї організації є членами інших організацій чи товариств. Тому всі шкільні наші справи треба узгіднювати на терені Шкільної Ради при відділі КУК в Едмонтоні, навчати дітей за однією схваленою програмою і з цих самих підручників.

Я мала нагоду відвідати кілька кляс підчас навчання. Ці кляси не лишень збільшились числом учнів, але також виявили зусилля учителів покращати стан наших шкіл. Моя радість тим більша, що минулого року 1970/71 навчалась в Едмонтоні така кількість учнів: в рідних школах при парафіях і товариствах — 986; у школі українознавства ім. І. Франка — 104; на заочних або кореспонденційних курсах — 155; в публічних школах Едмонтону (кляси 7 - 12) — 590; у сепаратних школах Едмонтону (кляси 7 - 12) — 338; на літнім курсі школи українознавства ім. І. Франка (XII кл.) 1970 р. — 14; на літнім курсі українознавства ім. І. Франка (XII кл.) 1971 р. — 6; разом **2193 учнів.**

Наші вчителі рідних шкіл при парафіях і товариствах на 75% кваліфіковані: вчились або тут у Канаді або ще в Европі; решта 25% є ще студентами університету. Сюди враховано жертовних матерів, які ввесь час працюють для наших учнів. Усі вони заслуговують на сердечну подяку від усіх нас.

Якщо йде про вищі кляси д-р Ф. Ламарю виявив, що наші вчителі потребують більше підготови, більше українських курсів в університеті, як також більше семінарів продовж шкільного року. Літом 1971 р. відбувся курс для учителів української мови. Тому що відчувалась необхідність засвоєння методики навчання української мови, я листувалась і відвідувала відділ слов'янських мов та факультет освіти в університеті Алберти, щоб відбувся такий кредитовий курс. Навіть без широкого повідомлення записалось на курс (за зорово-слуховою методою) 17 наших учителів, що його вела п-і Рома Франко дуже успішно. Ми перемогли всі трудношці і були на рівні з французькою клясою, що не мала ні більше студентів ні здібнішої вчительки. Треба діяти згідно з засадою: борітеся — поборете.

Обраний товариством учителів української мови (при АТА), як представник університету Алберти, проф. д-р Яр. Славутич працював продовж 1970-71 року над редагуванням текстів другої частини підручника „Українська мова за зорово-слуховою методою", що її приготовляє п-і Рома Франко, викладачка в університеті в Саскатуні. Вже готові 10 лекцій. Крім того д-р Яр. Славутич надрукував свою статтю про українські підручники в Канаді у третьому томі наукового збірника за 1971 рік.

В університеті Алберти в Едмонтоні навчалось (навчається) таке число студентів:

	1970-71 —	1971-72
Українське	100 - 19	32
"	200 - 30	44
"	300 - 7	7
"	330 - 8	16
"	360 - 15	8
"	390 - 6	6
"	400 - 3	5
Історія	327 - 17	11
Українське	616 - 2	
"	618 - 4	
"	699 - 1	

Українську мову для батьків викладають уперше у Грент МкЮен комюніті каледжі. За точнішими інформаціями треба звертатись до п. С. Якимишина — тел. 433-654 2, Grant MacEwan Community College.

Українську мову для старших викладають теж у департаменті поширення (екстеншон) в університеті Алберти, що в 1970 р. мав 20 студентів. Українську мову викладала п-а Петруся Линковська. Тепер на курсі є також 20 студентів, а викладачкою п-і Л. Дурений. Від січня 1972 року зацікавлені студенти можуть далі вивчати українську мову під назвою „Українська елементарна мова". За інформаціями звертатись до департаменту поширення (екстеншон). На цьому курсі викладає п. В. Ніньовський.

В 1971 р. учителі української мови в Едмонтоні мали свій з'їзд і на окремій сесії мали нагоду вислухати доповідь д-ра Б. Білаша з Вінніпегу. Тепер уже зроблено заходи, щоб на черговому з'їзді, що відбудеться в днях 23, 24 і 25 лютого 1972 р., проф. Ярослав Рудницький з Вінніпегу говоритиме на тему: „Зв'язкові предмети: новітні мови, володіння ними та суспільні науки". Це вже великий крок уперед. Підчас з'їзду товариство українських учителів Алберти влаштовує спільний обід в авдиторії св. Івана в п'ятницю 25 лютого 1972 р. о год. 12:30 вполудне, підчас якого, сподіваємось, буде промовляти мін. д-р Б. Гоголь. Запрошуємо гостей придбати квитки вже тепер.

Ф. Пелех,

реф. укр. шкільництва

Ширімо правду про Україну

Задумуємо пожвавити діяльність Осередку Українського Публіцистично-Наукового Інституту в Едмонтоні, що займається спростовуванням неправди про Україну, її історію, культуру і т.д. Дотепер наш Осередок спростував понад 60 неточностей в наукових працях англійською, німецькою і польською мовах та одну в румунській мові. Управа Осередку Інституту переглядає також шкільні підручники і завдяки його праці, що її вислав відділ КУК в Едмонтоні, тодішній міністер освіти Алберти наказав перевидати один підручник, а другий усунути зі шкільного вжитку. Управа Осередку Інституту роздала впливовим особам 5 примірників англомовної енциклопедії України, під редакцією проф. В. Кубійовича.

Тому звертаємось до Вас, як свідомої й освіченої одиниці нашої спільноти з проханням, якщо прочитаєте щонебудь неправдивого, зневажливого чи такого, що принижує український нарід або Україну, повідомте про це наш Інститут, числа телефонів: 452-3998 489-1538 або 454-8809. Зробіть це без огляду на те, чи ви є членом Інституту чи ні. Управа не має змоги переглянути всі наукові праці, шкільні підручники й журнали. Допоможіть її в цьому.

Коли ж ви погоджуєтесь з такою діяльністю Інституту і міркуєте, що його праця є корисною для української спільноти, то ставайте, прохаємо вас, його членом з річною вкладкою ледве 2 дол. Якщо ж ви рішились бути членом, заповніть, будь ласка, анкетний листок, відітніть його і вишліть управі Інституту.

Управа Осередку Українського Публіцистично-Наукового Інституту

Відітніть:

....

Я (ім'я і прізвище латинкою) ....

адреса: ....

телефон: .... погоджуюсь стати членом Осередку Українського Науково-Публіцистичного Інституту в Едмонтоні, 10107 - 142 Стр., Едмонтон. Вкладку за 1972 рік прохаємо слати, по змозі чеком, не готівкою.

....

підпис

win $150 1st prize
2nd prize $75
3rd prize $50
OFFERED BY orest studios
to celebrate their 20th anniversary
the brides of 1972 contest ....
PHONE FOR APPOINTMENT TODAY — 479-3171
8733-118 ave edmonton,

БАТУРИН

Історична повість (18)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Втомлений недугою, турботами й подорожніми невигодами, сам собі дивувався, звідки в нього береться стільки енергії.

Поки її, поти й життя.

Свідомість важного моменту і почуття великої відповідальности за свій історичний вчинок, не пригноблювали гетьмана, а скорше підбадьорювали його.

«Їдьмо!» — і він пустив свого коня, поскакав полями за сердюками з білою хоругвою.

Шведські команданти вистроїли своїх драгунів і повітали гетьмана Мазепу з почестями, які приписував їх військовий устав при зустрічі чужого полководця і володаря землі, на котрій вони стояли.

Заходяче сонце побачило гетьмана у шведів.

ЦАРСЬКИЙ ПРИКАЗ

У Нових Млинах, містечку на ріці Сеймі, три години їзди із Сосниці, світліший князь Меншіков довідався, що гетьман біля Оболоння переправився з кількома тисячами свого війська за Десну.

Світліший хвилювався. Його гарне обличчя поганіло від злости і від бажання помсти. Не так сам вчинок гетьмана Мазепи бентежив світлішого, як гризла його злість, що він Меншіков, дав себе підвести старому гетьманові. Меншіков їхав відвідувати вмираючого Мазепу в Борзні, а цей труп за той час успів упорядкувати свої діла в Батурині, вивести з городу до оборони неконче потрібні війська й перевести їх за Десну.

«От чому то», — гукав князь Меншіков, ходячи нервово по своїй кватирі, — «от чому то Войнаровський вночі з п'ятниці на суботу так несподівано, і навіть не попрощавсь зі мною, виїхав з Городка, залишаючи свої дорогі карити! Ось чому Мазепа на всі сторони висилав з Батурина царських ратних людей. Аж тепер мені це ясно».

Світліший сердився і нічого собі в цей мент так дуже не бажав, як дістати «ізменніка» в руки, того старого, пережитого діда, що важився його, Меншікова, так підступно вивести в поле.

По дорозі в недалекий Макошин Меншіков пильно приглядався до людей, але ніякої зміни не міг запримітити. Народ, ніби нічого про вчинок свого гетьмана й не знав, ніякої непокірливости, неприхильности, ані неслухняности не можна було помітити. От, як звичайно народ.

Мало того. Коли розійшлася вістка, що Меншіков у Макошині, стали до нього прибувати з чолобитнею сотники і другі старшини із поблизьких сіл і містечок. Всі вони стверджували погану вістку, що гетьман Мазепа перейшов до шведів і дуже його за це ганили. Усіми силами відпекувались від якої-небудь співучасті в цьому злочині і, як тільки могли й уміли, впевнювали світлішого в своїй непохитній вірності й преданості до його величества царя.

Меншіков лаяв їх що найобидливішими словами, гримав на них, як на своїх пахолків і нагнавши їм великого страха відпускав у ласці.

Відходили застукані й заголюкані, принижені в своїй гідности людській і народній, але з надією в своїх маленьких, бідних душах, що може царський гнів далекою бурею прогремить понад ними, може їм поталанить зберегти себе та свої маєтки.

Упоравшись з прохачами, Меншіков написав до царя лист про нечуваний і несподіваний злочин Мазепи і найпокірніше радив розіслати з цього приводу маніфест. На гадку Меншікова в тім маніфесті треба представити Мазепу, як великого ворога всього православного народу, вичисляючи всі злочинства й тягарі, яких гетьман за час свого довгого реґіментування допустився. Треба числитися, що Мазепа розішле й свої брехливі відозви до народу, так тоді добре буде, якщо царське слово скорше й голосніше промовить до розуму і до совісти людей.

Цей лист вислав Меншіков окремим курієром до царя, котрий стояв у Погрібках над Десною, наглядаючи над рухами шведського війська.

Що лиш тоді заспокоївся, та не дуже, бо годі було наперед угадати, як цар поставиться до цієї несподіваної вістки.

Можна було боятися, що Петро, не маючи нагоди покарати Мазепу, зжене гнів на своїх власних людях, в першу чергу на таких близьких до нього, як світліший.

Але потішав себе Меншіков гадкою, що це не йому, а київському губернаторові, князеві Ґоліцинові доручено нагляд над тим, що діється на Україні, як поводиться народ і чи не грозить тут яка небезпека для царя і для Москви.

Значиться, не Меншіков, а Ґоліцин відповідає за злочин гетьмана. Але-ж і на нього відповідальність не паде, бо цар в ніякі доноси на гетьмана Мазепу не вірив, а доносщиків жорстоко карав, навіть таких, як Кочубей і Іскра.

Недовго довелось світлішому дожидати на відповідь царську, бо вже другої ночі цар вислав до Меншікова ось яку відповідь. «Лист ваш про несподіваний і злочинний вчинок гетьмана Мазепи дістали ми і дуже здивувались. Треба ужити всіх сил, щоб недопустити козацького війська переправитися за Десну. Треба відрядити кілька полків драгунів, щоб спинити тую переправу. А полковників і старшину, котра не пішла за Мазепою, звели як мога ласкавіше кликати й казати їм, щоб вони зараз їхали сюди вибірати собі нового гетьмана. А якщо миргородський полковник є де поблизу, то звели його відшукати й присилай до мене, обнадежуючи його нашою милостю, бо він був великий ворог Мазепи. І ти, князю, прибувай до нас не гаючись».

Меншіков прочитав лист удруге, роздумував над кождіським словом і, знаючи дуже добре свого царя, уявляв собі його настрій. Бачив, як Петро під першим враженням попав у лють, як кроками великана бігав по таборі, придираючись до кождої дрібниці, до не досить сильно пришитого ґузика, до чобота ненамащеного як слід, до кінського хвоста або копита, щоб знайти жертву, на якій міг би зігнати свій гнів. Аж вишумівши, як на пустині ґураґан, замкнувся у своїй кватирі, під карою смерти не велів нікого впускати туди й думав. Не було такої несподіванки, котра моглаб його прибити. Навіть вість про програну битву не ломила царя, а додавала йому нової енергії. Мабуть і тепер так було. Петрові гадки, як блискавки, озарили омрачений краєвид і він побачив усе, що йому бачити треба: шведів, Мазепу, козаків, народ. На своїх людей не потребував оглядатися. Були вони мертвопослушним знарядям у його кріпкій руці. Цар обчислив ті війська, котрі Мазепа повів за собою, і тії, що залишилися, побачив, що останніх куди більше, і рішився обіцянкою ласк і милостей, запевненням прощення і нагороди перетягнути їх на свій бік. Цар був жорстокий і натлий, як дикун, але почуття справедливости не було чуже його великій і, як безодня, незглубимій душі. Він чує й розуміє, що вина за злочин Мазепи в першу чергу паде на нього, бо він так сліпо вірив йому і навіть слухати не хотів.

М'ЯСОПУСНА НЕДІЛЯ
13 лютого

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 140

Брати, страва не поручає нас Богу. Бо ані коли їмо, не зискаємо, ані коли не їмо, не втратимо.

Глядіть же, щоб часом ця ваша свобода не стала соблазнею для немічних. Бо коли побачить хто того, котрий має знання, що їсть в ідольськім храмі, чи ж його совість, будучи немічна, не спонукає його їсти ідольські жертви? Так згине немічний через твоє знання — брат, за котрого вмер Христос. А так грішачи проти братів і ранячи їх немічну совість, грішите проти Христа.

Тому коли страва соблазняє мого брата, не їстиму м'яса повік, щоб не соблазняти мого брата.

Чи я не свобідний? Чи я не апостол? Чи я не бачив Христа Ісуса, нашого Господа? Чи ви не моїм ділом у Господі? Коли ж я іншим не апостол, то однак, вам. Бо ви — печать мого апостольства в Господі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 106

Сказав Господь:

Коли прийде Син чоловічий у славі своїй і всі святі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави. І зберуться перед ним усі народи, і відлучить їх одних від других, як вівчар відділює овець від козлів. І поставить він овець праворуч себе, а козлів — ліворуч.

Тоді скаже цар тим, що праворуч його: Прийдіть благословенні Отця мого, й осягніть царство, що приготоване вам від оснування світу. Бо я голодував, а ви дали мені їсти; мав спрагу, а ви напоїли мене; слабував, й ви мене відвідали; у в'язниці був, і ви прийшли до мене.

Тоді озвуться праведні, кажучи йому: Господи! Коли ми бачили тебе голодного і нагодували? Або спрагненого і напоїли? Коли ми бачили тебе чужиницею і прийняли, або нагим і зодягли? Коли ми бачили тебе недужого чи у в'язниці і прийшли до тебе?

І відповідаючи, цар промовить до них: По правді кажу вам: коли ви вчинили це одному з цих найменших братів, то мені вчинили.

Тоді скаже і тим, що ліворуч: Ідіть від мене, проклятi, у вогонь вічний, приготований дияволу і ангелам його. Бо я голодував, і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви не напоїли мене; чужиницею був, і не прийняли мене; нагий, і не зодягнули мене; слабував, і у в'язниці, і не відвідали мене.

Тоді озвуться до нього ці і скажуть: Господи! Коли ми бачили тебе голодного, або спрагненого, або чужиницею, чи нагого, чи недужого, чи у в'язниці, і не послужили тобі?

Тоді він відповість їм, кажучи: По правді кажу вам, коли ви не вчинили цього одному з цих найменших, то й мені не вчинили.

І підуть ті на вічну муку, а праведні в життя вічне.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„І дай мені мудрість господнього страху"

о. Микола ДЯДЬО

Один французький письменник назвав наш час сторіччям страху. Багато наших нинішних великих міст можна назвати „клітками страху". Люди замикають свої доми, бояться впустити до хати незнакомих, бояться вийти після заходу сонця на вулицю; найбільше хворих є нині на тлі страху.

Страх все був одним з інстинктів людства. Страх то неприємне почування, спричинене сподіванням чи свідомістю небезпеки. Страх є і доброю і злою річчю. Страх перед недугою помагає вистерігатися зараження, шукати середників її поборювати; страх перед убожеством робить нас працьовитими, запопадливими, ощадними; страх перед втратою Бога поможе нам спасти себе. Сказав хтось „Чим скорше людина пізнає страх, тим обережнішою вона стане. Буде вважати і тоді, коли лізе поправляти димар (комин) і тоді, коли переходить вулицю".

Але страх може вийти зпід нашої контролі. Страх може нас опанувати так сильно, що перестане нам служити, бути помічної пересторогою, а стане нашим паном. Є така арабська легенда: стрінув араб чуму (помір) тай каже: „Куди ідеш чумо?" — Та йду до Багдаду вбити п'ятьдесять людей". Пізніше той самий араб стрінув ту саму чуму (вже по її „роботі") тай каже: „Ти брехала, чумо! Ти казала, що вб'єш п'ятьдесять людей, а померло п'ять сот"! — „Так" — каже чума — „Я вбила лиш п'ятьдесять, а решта померли зі страху"... Чи і ми не кажемо часом: „Я не смерть перелякався"!?

Не про такий страх молився Слуга Божий Андрій. Йому залежало передовсім на спасінню своєї душі й тому Він просив про Господній, а не про звичайний земний страх. А той Господній страх є дуже помічним на дорозі до спасіння.

„Коли бажаєш хоч трохи вперед поступати ,заховай у собі страх Божий, і не будь дуже самовольний; але гнуздай кріпко всі змисли і не віддавайся непоміркованій веселості" (Тома Кемпійський Кн. І. гл. 21). Хто ж з нас не бажає поступати на дорозі до неба? А помічним на тій дорозі є страх, не перед Богом, а перед Його справедливістю.

Це цілком зрозуміле, що кожний повинен боятися, щоб СОБІ САМОМУ не пошкодити! Бо як що ти згрішиш, не шкодиш ні Богові ані своїм ближнім (часом так!), але найперше собі самому. Ти самий даєш причину до того, що Господь Бог застосовує до тебе свою справедливість. Бо якже Господь Бог, що є відвічною Правдою, може прийняти тебе за доброго, коли ти став злим через тяжкий гріх? Тому контролюй свої земні побажання й забаганки і відкинь покусу непотрібних та небезпечних для тебе приємностей. Той святий страх перед Божою справедливістю поможе тобі бути вільним і не стати невільником земних покус.

„Коли б ти частіше думав про смерть" — каже Тома з Кемпу — „ніж про довге життя, нема сумніву, що ти ревніше старався б поправити себе. А коли б ти теж узяв собі до серця прийдешні кари пекла або чистилища, я вірю, що тоді ти б радніше переносив труд і терпіння та не боявся б ніякої строгості" (Кн. 1:25).

Не є це дуже розумним думати лиш про те, щоб мати приємності, а забувати про духові потреби, бо „нема правдивої свободи ані сердешньої радості, як тільки в страсі Божім і чистій совісті" (Кн. 1:25). То цілком добре для тебе боятися, щоб не втратити Божої ласки. Без Божої ласки ти ніколи не житимеш досконалим життям і не осягнеш вічного щасливого життя.

Правда, ми повинні уникати гріха, злих діл, з любови до Бога. Але коли та наша любов ще за слабонька, тоді нехай вже буде і страх перед пеклом, щоб лиш не поповнити тяжкого гріха. Бійся пекла, бо „коли тепер так маленько, що можеш витримати, то як зможеш витерпіти вічні муки? Коли тепер маленьке терпіннячко так непокоїть тебе, то що тоді заподіє пекло?" (Тома Кмп. Кн. 2:24) Бо людина, що має слабоньку любов до Бога і при тому бракує її страху перед Божою справедливістю, чи перед карою пекла, та людина довго не встоїться в доброму. Такий скоро впаде в сіті диявола, бо злегковажить собі покуси. А „добре воно, щоб Божий страх перед пеклом стримував тебе від гріха, поки ще любов не в силі відвернути від нього. Але хто маловажить страх Божий, той не може довго вдержатися в добрім, а ще скоріше впаде в диявольські сіті" (Тома Кемп. 1:24).

Пам'ятаймо, що той страх перед карою є чимось добрим, бо його дав нам Господь Бог тим, що ще не в силі з любови до Нього, вистерігатися гріхів. Любов краща, і з любови ми повинні уникати гріхів, але коли її бракує, або коли вона за слаба, тоді страх додає людині сили боротися кожного дня проти нерозумних і самолюбних пожадань.

Не лиш, маленькі дурово люди, але й духові велетні, що їх ми називаємо Святими, і вони мали отой спасенний Господній страх. Святі знали ліпше, як ми, якою слабонькою є людина, якою сліпою буває людська вдача. І хоч вони мали великі чесноти, чи пак чесноти у високому степені, і хоч мали великі ласки, бо їх життям своїм постійно збільшували, вони не переставали бути покірними і дуже уважливими і строгими супроти своїх пожадливостей, бо ялися втратити Бога. „Я умертвлюю своє тіло і поневолюю, щоб проповідуючи іншим, я сам, бував, не став непридатним" (2 Кор. 9:27)

Якщо моя любов Бога не є спроможною стримати мене перед гріхом, то це знак, що моє себелюбство є сильнішим від любови Бога. І саме тут є місце на Господній страх; страх повинен бути останньою остоєю перед гріхом. Страх перед Божою справедливістю і карою, яку ти за гріх, по справедливості заслуговуєш. Направду нерозумний є той, що не хоче вважати навіть на власну шкоду, якщо вже не на обиду Бога! Каже Святий Дух, що початком мудрості є Господній страх. „Початок мудрости-острах Господній" (Пс. 111:10) і те саме у Приповідках: „Острах Господній-початок мудрости. Безумні мудрістю і навчанням нехтують" (1:7) Страх є початком мудрості, бо спомагає любов Бога і помагає жити ліпшим життям. Ми повинні бути свідомими того, що Господь Бог нас любить (— нині в католицьких школах лиш на те звертають увагу!) але ми також повинні пам'ятати і на Божу справедливість (про те рідко або ніколи не згадують!!). Господь Бог буде одного дня трактувати кожного відповідно до його діл: чи то з любовю за добрі діла чи зі строгою справедливістю за злі діла, за гріхи! Ми повинні користати з усіх дарів, що їх Господь Бог нам дає, бо нам прийдеться здати рахунок з уживання чи невживання Його дарів. Між іншими дарами від Бога є і дар Господнього страху. Його ми повинні вживати, бо наша любов все дуже слаба, тим більше, що багато з нас вважає любов до Бога за чуття а такого в нас все мало, бо Бога не бачимо земними очима!

ВЕЛИКОЇ ВАРТОСТИ
СПЕЦІЯЛЬНІ
ПОСИЛКИ
НА УКРАЇНУ

ТОЙ, ЩО ОДЕРЖУЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО. ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА

Наші спеціяльні посилки представляють дуже велику вартість для ваших рідних і для вас.

ШТУЧНЕ ФУТРО

ЦЕ НАЙКРАЩИЙ І НАЙВАРТІСНІШИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ. ВОНИ ЗАВСІДИ БУДУТЬ ПАМ'ЯТАТИ ПРО ВАС.

Замовте ці вибагливі і теплі плащі. Фантастична вартість. Вибирайте з мінків (гладкі або пруги), довгі — кримкові, баранячі або з кінської шкури.

Повна ціна всього

$108.00

10 ХУСТОЧОК - $54.90

5 вовняних хусточок в малі або великі цвіти або турецькі взори та 5 шовкових хусточок в різні взори

ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ — $63.00

СПЕЦІЯЛЬНА
КОМБІНАЦІЯ - $169

МАТЕРІЯЛИ НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТІ НАДЗВИЧАЙНОЇ ВАРТОСТІ

3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 100% вовна, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову сукенку, 100% вовна, 2 простирала на ліжко (подвійна ширина), 2 пошивки, 6 турецьких рушників.

СПЕЦІЯЛЬНА
ПОСИЛКА — $62.00

10 фунтів чистого свинського смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.

ОКРІМ ТОГО БАГАТО ІНШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ ПАЧОК. ПИШІТЬ ЗА НАШИМИ ДАРОВИМИ КАТАЛОГАМИ ЗІ СВІТЛИНАМИ.

Заповляйте тепер
Замевляйте лиш

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Тел.: 982-1530
NEW YORK, N.Y. 10010

Пишіть за нашими даровими каталогами зі світлинами.

Маємо 23 роки досвіду в цій торгівлі і маємо багато тисяч вдоволених покупців.

Богослуження: лютень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

6. — Гай Прері 10
13. — Норт Стар 10; Гайнс Крік 3
15. — Норт Стар 10
20. — Ріно 10; Гай Прері 3
27. — Гренд Прері 10; Ройкрафт 3

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

6. лютого — Ст. Пол г. 8.30 ран. Глендон год 10 рано
13. — Боннвил год. 10 рано
Від 13 — 28 лютого — виїзд душпастиря на працю до Вікторії Бр. Кол.
27. — Боннивил год. 10 рано
Заступає Всеч. о. К. Стангрет. Телефон Вильна — 636-3543; Телефон Едмонтон — 476-9761.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

6. — Стар
13. — Скаро
20. — Лішур
27. — Ярослав
5 березня — Стар

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

6. — Радвей 10.30
13. — Восетна 10.30
15. Стрітення — Радвей 10.30
20. — Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк (упок. А. Роскевич) 10.30
27. — Смокі Лейк 10.30

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

6 лютого — Карвел год. 10.30
20. — Чергіл
27. — Менлі

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

6. — Делф
12. Трьох Святителів — Восток св. Михайла
13. — Лемонт
15. Стрітення Гдне. — Делф
20. — Восток св. Михайла
27. — Ст .Майкел

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

6. — лютого — Голден г. 8.30 р. Дейзленд год. 10.30
13. — Голден 8.30 ранком, Коперник год 10.30 (14 лютого початок Вел. Посту — нов. ст.)
20. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30 (21 лютого початок Вел. Посту ст. ст.)
27. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

6. — Росінгтон 10.30
13. — Атабаска 10; Бойл 12.30
14. Стрітення — Атабаска 10
20. — Річмонд Парк 10; Проспериті 12.30
27. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

6. — Ту Гилс, год. 10
13. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
20. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
27. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7.30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58. Myrnam, Ph. 366-3890

6. — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30
13. — Файделіті 10.30
20. — Мирнам 10; Моркемб 11.30

27. — Ллойдминстер 10.30

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton

6 лютого — Кемровз 10.00
13. — Равнд-Гіл 10.00
20. — Гей Лейк 10.00
27. — Кемровз 9.00 Равнд Гил 11.00
30 січня — Кемровз 9.00; Равнд Гил 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

6. — Редвотер год. 10.30
13. — Редвотер 9 год.; Федора год. 10.30
20. — Редвотер 9 год.; Вог год. 10.30
27. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

6. лютого — Вилна
13. — Стрий
15. — Сокаль — Стрітення Господнє
20. — Спедден
27. — Боннивил (в заступстві о. пароха)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

6. — Левой 10.30
12. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
13. — Ренфурлі 10.30
15. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
20. — Іннісфрі-місто 10.30
27. — Менвіл 10.30

о. І. Черкаський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

6. — Дервент 10.30
12. Трьох Святителів — Дервент 10.30
13. — Дервент 9; Елк Пойнт 11.00
15. Стрітення — Дервент 10.30
20. — Дервент 9.00; Верміліон 11
27. — Дервент 9.00; Д. Вознесення 11.00 Великодня Сповідь

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

6 лютого — Неділя Блудного Сина — Пеллі год. 9 рано: Служба Божа; Арран-місто год. 10.30: Співана Служба Божа; Арран-місто год. 3.00 попол.: Вечірня
11. Трьох Святих — Арран-місто в год. 9.30 рано: Літія; в год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; в год. 3:00 попол.: Вечірня
12. Задушна субота — Арран-місто в год. 10:00 рано: співана Служба Божа і Парастас
13. Неділя М'ясопусна — Арран-місто: в год. 9:00 рано: Служба Божа; Арран-Весна: 10.30 — Співана Сл. Божа; Арран-місто 3:00 попол. — Вечірня
15. Стрітення Господнє — Арран-місто: год. 8:30 рано — Сл. Божа; Пеллі: год. 9:30 рано — Вечірня з Литією; 10:30 рано — Співана Сл. Божа; 3:00 попол.: Вечірня
20. Неділя Сиропусна — Арран-місто: год. 10:30 рано — Спів. Сл. Божа; Пеллі год. 9:00 рано — Сл. Божа; Арран-місто 3:00 попол. — Вечірня в поклонами
27. Неділя Перша Посту — Арран-місто год. 9:00 рано — Сл. Божа; Пеллі 10:30 рано — Співана Сл. Божа; Пеллі 3:00 попол.: Вечірня з поклонами

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

6 лютого — Норт Батлфорд — Радісон год. 2.30 пополудні
13. — Медовлейк
15. Стрітення — Альтікен - Спірс
20. — Норт Батлфорд, Радісон 2.30 попол.
27. — Спірс - Алтікен

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

6. — Вакав 10 рано; Ст. Дж. 11.30
13. — Вакав 9 рано; Прудгом 11
20. — Вакав 10 рано
27. — Вакав 10 рано

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

6. лютого — Гамболдт 9.00; Леніген 11.00
13. — Гамболдт 9.00; Бруно 11.00
20. — Бруно 9.00; Гамболдт 11.00
27. — Гамболдт 9.00; Волверін 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

6. лютого — Вікторія — 10.00 год. рано
13. — Вікторія — 10 год. рано Шемайнус — 3 год. пополудні
20. — Порт Алберні — 10 год. рано
27. — Вікторія — 10 год. рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

12 лютого, субота, Трьох Святителів
13 лютого, Неділя М'ясопусна. Кира
15 лютого, вівторок, Стрітення Господнє
20 лютого, Неділя Сиропусна. Партенія
27 лютого, Неділя 1 Посту. † Кирила

Григоріянський календар:

13 лютий. Неділя Сиропусна
20 лютий. Перша неділя посту
27 лютий. Друга неділя посту.

Визначний етнограф Володимир Гнатюк

(закінчення з 4 стор.)

ського культурного життя на Пряшівщині у другій половині 1960-их років, часто з вдячністю згадувано том найкращого її дослідника — Гнатюка. Його пам'яті присвячений 3 том „Наукового збірника" Музею української культури у Свиднику (редактор Микола Мушинка).

100-річчя народження Гнатюка вшановано у наукових установах Радянської України заходами ювілейної комісії, що її утворила Академія наук УРСР. Це були наукові конференції у Києві, Львові, Монастирськах та в рідному селі Гнатюка Велеснові, а також в Ужгороді.

Появилися статті про Гнатюка в пресі й фахових журналах, перевидано його працю про гаївки. Не появилися покищо ніякі нові більші праці про Гнатюка, зокрема не опубліковано багатих архівних матеріялів, що стосуються Гнатюка та його листування з визначними діячами України, які переховуються у архівах Львова й Києва.

«Треба згадати, що праці й статті про Гнатюка, видані в Українській РСР насвітлюють його творчість, як і інших діячів культури, зокрема І. Франка, однобічно — на свій лад; Гнатюка представляють як так званого проґресивного лівого діяча, наголошують його зв'язки з Франком (це правильно), але замовчують його зв'язки з Грушевським або подають їх викривлено», сказав професор Кубійович.

«Скромно вшанували 100-ліття Володимира Гнатюка на Пряшівщині та в Бачці. Не відзначила 100-ліття великого українського науковця українська преса в так званому вільному світі».

Конференція на пошану пам'яті В. Гнатюка відбулася в Парижі 10 грудня.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
від 2 до 23 травня 1972 р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,326 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвидини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧІМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЧОГО Ж ЇЙ БОЯТИСЬ?

Згідно з останніми повідомленнями пресових аґенцій Ассошіейтед Пресс і Ройтера, що надійшли майже на самі Водохрещі, бо 18 січня, в Україні перевело КГБ тиждень раніше нові арештування серед відомих публіцистів, письменників і критиків, зпоміж них 12 у Києві і 7 у Львові. Між арештованими опинились удруге: Вячеслав Чорновіл, Іван Дзюба, Іван Світличний, Євген Сверстюк та інші. Підтверджена вістка про нові арешти сколихнула до глибини душі кожного українця, де б він не жив і вже довела до могутньої протиакції всіх українців у вільному світі. Президія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців відбула негайно 18 січня в Ню Йорку надзвичайні наради і звернулась з закликом стануги на захист переслідуваних українських патріотів. І вже на Водохрищі, в середу, 19 січня, 20 молодих матерів-українок з маленькими діточками з'явились, негайно по Богослуженні і свяченні води в церкві св. Юра в Ню Йорку, в Об'єднаних Націях і провели спонтанну протестаційну акцію в обороні недавно вже засудженого, вдруге, на 14 років Валентина Мороза і Вячеслава Чорновола, Івана Світличного, Івана Дзюби, Євгена Сверстюка та всіх інших арештованих і переслідуваних діячів української культури в Україні. Одночасно у зв'язку з закликом президії СКВУ до нової протидії відбулись наради президії КУК у Вінніпеґу та УККА в Ню Йорку з метою вирішити різні заходи, включно з масовими демонстраціями як і теж інтерпеляціями в парляментах і на міжнародньому форумі, в обороні невинно арештованих большевицьким режимом українських патріотів в Україні. Від КУК вже вислано 25 січня ц.р. телеграми з протестом до міністра закордонних справ Канади М. Шарпа та до генерального секретаря Об'єднаних Націй Курта Валдгайма з вимогою інтервеніювати в обороні невинно арештованих та передати телеграму з протестом большевицькому амбасадорові і всім делеґаціям ОН.

Чого ж перелякалась Москва? Адже ж арештовані вимагали тільки, щоб большевицький режим „діяв згідно з власною конституцією і власними законами та шанував гідність людини і права народів", в обороні нібито яких він „розпинається" в вільному світі, а одночасно проводить політику народовбивства у відношенні до поневолених народів у СССР насильно русифікуючи їх, зокрема Україну. І саме тут суть справи.

ІСТОРИЧНА АНАЛОГІЯ

Большевицький режим „червоних царів": Леніна, Сталіна, Хрущова і Леоніда Брежнева виявляє такі ж самі ознаки неминучого розкладу й очевидно вслід за тим своєї ліквідації, як імперія російських царів. Мілітарно, економічно й адміністративно царський режим викликав майже до самої революції в 1917 р. враження непереможного велетня. Ахілева п'ята царського режиму полягала не в недостачі матеріяльних засобів, але в духовій сфері. Царський режим був внутрішньо скомпромітований морально до самих основ. Ніхто в нього не вірив, бо перестали діяти засади, на яких він основував своє існування. Тому шукав порятунку в насильницьких, жорстоких і безоглядних завоюваннях упродовж всієї своєї історії аж до участи в І світовій війні включно, що її свідомо розпутав, щоб остаточно заволодіти українськими землями тоді під Австрією і стати твердою ногою на Балкані захопивши Царгород з протоками до Середземного моря.

Такому самому послідовному розкладові підлягає імперія „червоних царів" наслідком повної компромітації її комуністичної ідеології. Хто в СССР в неї ще вірить? Тому довелось розбудувати до велетенських розмірів, нечуваних дотепер у цілій історії всього людства, пропаґандивний апарат, щоб з одного боку постійним повторюванням заблахманювати народи світу нібито своїми нечуваними досягненнями в кожній ділянці життя. З другого боку ввесь час внутрі імперії лютує страшний терор від захоплення в жовтні 1917 р. влади большевиками, бо всі гасла про волю поневоленим царатом народам та звільненні робітників і селян від соціяльного поневолення виявились пустим звуком. Тому від перших днів існування большевицької влади аж донині Москва користується тими ж самими, випробуваними царським режимом, засобами панування над людиною і над народами: винищуванням цілих верств і народів масовими засланнями з постійними концентраційними таборами (ще нині існує в СССР поверх 250 концтаборів і це в 54-ому році існування влади, що нібито розв'язала всі проблеми: соціяльні, національні, економічні і т.п.), організованими голодами і розбудованими назовні, для людського ока, вивісками нібито „суверенних республік" та автономних областей з тим, що вся влада аж до найдрібніших справ зосереджена в руках Москви. Вона доведена до абсурду. Найновішим виявом цього абсурду хай свідчить такий факт. У понеділок, 31 січня 1972 року Адміністрація „Українських Вістей" в Едмонтоні отримала листа з замовленням висилати наш часопис „УВісті" одній Редакції до Києва. І хто ж прислав замовлення? Може редакція часопису з Києва? Ні! Цього не вільно зробити Редакції в столиці України, „суверенній републиці" УССР. Замовлення надіслав „старший брат" з Москви, конкретно „Международная Кніга" з Москви з тим, що про людське око на коверті ще видніє напис „Українські Вісті", а вже на замовленні назва нашого часопису російською мовою, як і ціле зрештою замовлення.

МІТ ПРО „МОНОЛІТ"

Навіщо ж централізація всієї влади доведена аж до вирішування найдрібніших справ Москвою? „Червоні царі" перелякались: ще в 1917 році стихійними вибухами енергії поневолених народів у їх змаганнях до самостійного життя у власних незалежних державах; а по ІІ світовій війні панічним страхом, бо „створений Сталіном міт про моноліт дружби народів СССР", розлетівся в пух і прах. Тому Нікіта Хрущов і Леонід Брежнєв довели централізацію до абсурду, щоб приспішити остаточно винародовлення історичних народів на терені СССР, зокрема української нації, скаліченої плановими винищуваннями всіми засобами від 1917 р. аж дотепер. І тому цей процес насильної русифікації в Україні відбувається у супроводі нечуваного російського шовінізму „з притаманним для нього культом сили внутрі та нечуваної експанзії новітньої російської імпе-

(закінчення в 3-тій колонці)

Чого ж їй боятись?

(Закінчення)

рії, під вивіскою СССР, назовні з дальшою розбудовою густої сітки донощиків і розвідки, щоб заперечити будьяку можливість отвертого спротиву громадянства. Новітня російська імперія, як це дуже влучно підкреслив нездоланий Валентин Мороз у своєму слові до суду перед своїм другим процесом, не хоче відмовитись „від застарілої політики репресій і знайти нові форми співжиття з новими явищами, які вже утвердились у нашій дійсности безповоротно". Тим гірше для червоної імперії Москви.

ОДИН З ВЕЛИКОЇ ТРІЙКИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВИЗНАЧНИЙ ЕТНОГРАФ ВОЛОДИМИР ГНАТЮК

Визначний фолкльорист та етнограф Володимир Гнатюк був «одним з великої трійки Наукового товариства ім. Шевченка», до якої, крім нього, належать Михайло Грушевський та Іван Франко. Таку високу оцінку подав Володимир Кубійович, який минулого місяця в Парижі виступив з доповіддю на врочистому зібранні для відзначення сторіччя з дня народження Гнатюка.

Професор Кубійович, головний редактор «Енциклопедії українознавства», є головою НТШ в Европі.

Між учасниками конференції була дочка Володимира Гнатюка д-р Олександра Гнатюк-Піснячевська.

У дбайливо опрацьованій доповіді проф. Кубійович подав біографію Володимира Гнатюка, його діяльність як збирача і наукового редактора матеріялів української народної словесности, з'ясував інші ділянки його наукової праці, його організаційну роботу в НТШ, врешті коротко зупинився над культурно-громадською діяльністю Гнатюка та над дослідами над його творчістю, зокрема у 1960-их роках і в ювілейному році.

1. ЖИТТЯ ГНАТЮКА

Володимир Гнатюк народився 8 травня 1871 року в селі Велесневі біля міста Монастирськ у Бучацькому повіті на Західному Поділ. Його батько Михайло, був селянин, але теж був дяком і ткачем. Народну школу Гнатюк закінчив у рідному селі та в Бучачі, гімназію — у Бучачі й Станиславові; у 1892-98 рр. вивчав слов'янську і клясичну філологію на філософічному факультеті Львівського університету.

Вже замолоду, Гнатюк записував народні пісні у рідному селі й околицях, і так постали дві збірки, які, на жаль, загинули. Під час навчання в університеті Гнатюк під впливом Івана Франка і Михайла Грушевського перейшов від аматорських записів народної словесности до наукових. Вже бувши студентом, Гнатюк опублікував низку дрібних статтей і рецензій з ділянки фолкльору й етнографії та дві більші збірки — про лірників Бучацького повіту та перший том своїх „Етнографічних матеріялів з Угорської Руси".

Після закінчення університету, Гнатюк, за порадою проф. Грушевського, кинув посаду гімназійного вчителя і присвятився майже цілковито науковій праці за допомогою Наукового товариства ім. Шевченка (НТШ), секретарем якого він став 1898 року, а 1899 — дійсним членом.

Він був душею Етнографічної комісії НТШ, що її очолював І. Франко; з 1900 року — її головою.

Разом з цим В. Гнатюк був редактором Української Видавничої Спілки і співредактором «Літературно-наукового вісника». Ці роки були першим періодом інтенсивної наукової праці Гнатюка, на них припадають майже всі його етнографічні експедиції й безпосередня збирацька діяльність.

Але тут на перешкоді став Гнатюкові стан його здоров'я. Туберкульозний процес настільки погіршився, що він залишив всі екскурсії. Лікування на острові Корфу йому допомогло, але коли Гнатюк по дорозі додому зупинився в Угарщині, щоб зібрати нові матеріяли до фолкльору українців, угорська влада за уявне «шпигунство» наказала йому покинути село, де він перебував. Гнатюк застудився і хворим повернувся до Львова.

Мавш ледве 33 роки, він став на краю могили, і його блискуче розпочата наукова праця, здавалося, була скінчена. Але сильний організм, залізна сила духу і дбайлива лікарська опіка у Львові та літнє перебування щороку в горах на Гуцульщині, в селі Криворівні протягнули його життя на цілих двадцять років і відновили його працездатність.

У ті роки Гнатюк, замість особистих екскурсій, організував збирацьку роботу, завдяки численним своїм кореспондентам (близько 800), даючи їм відповідні інструкції. Ця мережа кореспондентів охоплювала не лише Західну Україну, але й центральні та східні землі України. За їх допомогою та невиданих збірок, що переховувалися в архівах і приватних збірках, Гнатюк далі підготовлював великі, цінні збірки, а частині з них зміг надати характер всеукраїнських корпусів деяких категорій фолкльорного матеріялу.

Гнатюк був увесь час у тісних особистих чи хоч би кореспонденційних зв'язках з десятками, а то й сотнями українських діячів культури: ла Коцюбинського, з Лесею Українкою, Миколою Лисенком, Осипом Маковеєм, Панасом Мирним, Ольгою Кобилянською, Гнатом Хоткевичем, крім І. Франка, М. Грушевського, Федора Вовка та Михайчем, Василем Стефаником і багатьма іншими. З неукраїнських учених Гнатюк мав найбільше зв'язків з чеськими, а також словацькими.

Рецензії на праці Гнатюка появлялися в головних славістичних та етнографічних журналах; у багатьох з них він вміщував статті.

Гнатюк став членом низки чужинецьких наукових установ, серед інших — членом-кореспондентом Російської Академії наук (єдиний українець з Галичини); 1913 року вона присудила йому премію ім. Котляревського.

Перша світова війна 1914 року застала Гнатюка з родиною в Криворівні, і він тільки восени 1915 року повернувся до Львова. Умови життя й творчої праці у воєнний час не були легкі, й це знову відбилося на здоров'ї Гнатюка.

Великим ударом для нього особисто, для НТШ і української науки було знищення російськими солдатами архіву НТШ (багатьох етнографічних матеріялів, які опубліковані дали б близько 20 томів) і листування В. Гнатюка з видатними вченими українськими й чужими (приблизно 10 томів).

Про пошану, якою Гнатюк мав у колах науковців Наддіпрянщини, свідчить факт, що міністерство народної освіти, що намічало перших кандидатів — членів Української Академії наук, визнало за потрібне, щоб до першого складу історично-філологічного відділу серед чотирьох учених увійшов один з Наддістрянщини: Гнатюк. І тільки тому, що Гнатюк (це був листопад 1918 року) не міг відразу приїхати до Києва і взятися за організацію відділу Академії, його кандидатура відпала. Гнатюка обрала Українська Академія наук своїм дійсним членом щойно 1924 року.

Через погіршення стану здоров'я і поганий стан фінансів НТШ Гнатюк за останні роки публікував мало. Він переважно працював, лежачи у ліжку; в останній рік життя часто не міг уже писати і диктував листи.

Помер 6 жовтня 1926 року. Могила Гнатюка знаходиться на Личаківському цвинтарі, недалеко могили Франка, з написом: Володимир Гнатюк, етнограф.

2. ВЕЛИКА СПАДЩИНА

Гнатюк був, безперечно, найбільшим українським збирачем і видавцем фолкльорного матеріялу — завжди з коментарями і порівняннями з подібним матеріялом інших народів. Той матеріял займає одне з провідних місць в історії слов'янської фолклористики, а Гнатюкові праці за своїм змістом, точністю запису та науковим рівнем мають світове значення.

Впродовж 20 років праці, він опублікував переважно зібрані ним особисто 23 томи корпусів фолкльорного матеріялу (разом близько 7,000 сторінок).

Всі вони появилися у „Етнографічних збірниках НТШ".

Шість томів з них це — „Етнографічні матеріяли з Угорської Руси", які охоплюють близько 1,000 творів народної словесности. Інші це корпуси: „Галицько-руські анекдоти", „Галицько-руські народні легенди" (2 тт), „Знадоби до галицько-руської демонології" (3 тт.), „Коломийки" (3 тт.), „Гаївки", „Народні оповідання про опришків", „Українські народні байки" (2 тт.), „Похоронні звичаї й обряди", „Колядки й щедрівки" (2 тт.).

Поза цим у Лайпціґу вийшли два великі томи українських матеріялів.

Гнатюк опублікував теж вибір творів народної словесности для ширших кіл читачів літературною мовою з ілюстраціями (6 книжечок). 1964 року у Пряшеві видано збірник казок з записок Гнатюка на Пряшівщині.

Крім збирацької праці народної словесности (завжди з науковим коментарями) Гнатюк написав близько 300 наукових статтей, праць та більших рецензій з ділянки фолкльору і етнографії, мовознавства, історії давньої літератури, літературної критики, домографії, статистики тощо. До найкращих належить порівняльна студія про словацького опришка Яношіка в народній поезії та праця „Угро-руські духовні вірші": одна з найбільших збірок української духовної лірики.

Демографічні праці Гнатюка стосуються українсько словацького пограниччя; це праці „Русини Пряшівської єпархії і їх говори" (1900) та „Словаки чи русини" (1901).

Майже вся творчість Гнатюка була пов'язана з Науковим товариством ім. Шевченка, в якому він займав визначні пости і у публікаціях якого вміщені майже всі його праці. Як вчений секретар він складав „Хроніку НТШ" (60 випусків), він кореспонденцію у наукових справах, редагував видання Етнографічної комісії „Етнографічний Збірник" і „Матеріяли до української етнології й антропології" (разом 58 томів).

Він, Грушевський і Франко — це була трійка визначних особистостей з Грушевським на чолі, яка тісно між собою працювала й найбільше зробила для розбудови Наукового товариства ім. Шевченка — цього найвизначнішого і до 1906 року єдиного наукового осередку з всеукраїнським характером.

Гнатюк не був тільки кабінетний учений. Щоправда, він не брав безпоресередньої участи у політично-громадській роботі, але часто брав слово в загальнонаціональних, зокрема культурних справах. Серед іншого він інформував українську громаду про недолю українського населення в Угорщині. Багато праці Гнатюк вклав у видавничу діяльність, як один з організаторів Українсько-руської видавничої спілки у Львові і відредаґував понад 150 книжок, головно нових творів красного письменства і перекладів. До багатьох з них написав передмови.

Завдяки жвавим зв'язкам з сотнями українських письменників і діячів культури, без уваги на державні кордони, Гнатюк чимало спричинився до зближення українців по обидва боки Збруча.

По смерті Гнатюка його пам'яті присвячено, крім численних некрологів, ряд статтей у „Записках історично-філологічного відділу" Української Академії наук за 1927 рік, а НТШ видало присвячений Гнатюкові том «Матеріялів до етнології й антропології».

Довгу мовчанку про Гнатюка припинено у 1960-их рр. 1964 року в Києві появилася досить докладна монографія про Гнатюка, написана М. Яценком, 1966 року вибрані статті Гнатюка про народну творчість. У родинному селі Гнатюка — Велесневі відкрито музей, йому присвячений.

Після відродження україн-

(закінчення на 5 стор.)

Верховний Архиєпископ не вибирається в подорож до ЗДА

ВІД УКРАЇНСЬКОГО ПРЕСОВОГО БЮРА В РИМІ ДІСТАЛИ МИ ТАКЕ ЗВЕРНЕННЯ

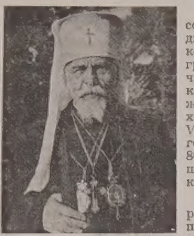

(УПБ, Рим) — Від Високопреосвященних Владик Української Католицької Церкви, духовенства і громадсько — мирянських чинників з різних осередків наспіли на руки Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Иосифа VII повідомлення про підготовку відзначення його 80-річчя та особисті запрошення Ювілята на ці святкування.

Українське Пресове Бюро в Римі уповноважене подати до публичного відома, що Їх Блаженство глибоко зворушений цими виявами уваги та пошани до нього, але не вважає, що нинішні важкі умовини для всієї нашої Церкви та Народу надаються до таких особистих святкувань. Верховний Архиєпископ і Кардинал Иосиф бажав би, замість ювілеїв, з'єднатись із Владиками, священством і вірними у Святих Літургіях і молитві за кращу долю для нашої терплячої Церкви і багатостраждального народу. За молитви в його наміренні він буде особливо зобов'язаний і вдячний. Молитва і добрі діла, праця і пожертви для пекучих потреб нашої Церкви будуть найкращою формою відзначення цієї річниці, бажаною Блаженнішим Кир Иосифом.

Наш Первоієрарх закликає засвідчувати також ділами єдність Помісної Української Церкви та всяко скріпляти її внутрішньо і зовнішньо.

ДИПЛОМОВІ ІСПИТИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Як минулими роками, так і цього року, відбудуться з кінцем березня в Департаменті Славістики Манітобського університету дипломові іспити із практичного знання української мови. До іспиту допускається кандидатів, що не мали змоги відвідувати курсів української мови в часі академічного року. Назва цих іспитів „Ленґвидж Профішієнсі Тест", оплата за них і за диплом $10.00. Крім іспитів з української мови є подібні іспити з російської, польської та інших.

Зголошуватись можна на ці іспити наперед, пишучи на адресу Реґістратора Манітобського університету.

ЛІТНІЙ КУРС УКРАЇНОЗНАВСТВА В МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Вінніпеґ (М.У.) Манітобський університет у Вінніпегу проголосив кредитований літній курс української мови й літератури в місяцях липні й серпні ц.р. Курс відбудеться в часі літньої школи й охоплюватиме своєю програмою (а) граматику української мови, композицію й мовну ляборaторію та (б) вступ до української літератури, читання й інтерпретацію вибраних творів української прози й поезії, при чому буде звернено увагу на методи навчання української мови й літератури в середніх, державних та рідних школах.

Такий курс призначений для студентів українознавства, учителів державних і рідних шкіл, і взагалі для всіх зацікавлених українознавством. Його вестиме проф Яр. Рудницький, голова Департаменту Славістики Манітобського університету. На цей курс, що має число 52. І 25, називається „Інтермідіят Юкрайніян", й включає шість академічних кредитів, можна зголошуватися вже тепер, пишучи до Реґістратора Манітобського університету в Вінніпеґу.

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

ПОСТІЙНИЙ КЕРІВНИЙ СИНОД ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

РИМ, 5. XI. 1971

Архиепископ Іван Бучко

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП І КАРДИНАЛ ГОЛОВА СИНОДУ І ПЕРВОІЄРАРХ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ

Митрополит Максим Германюк

Митрополит Амврозій Сенишин

НАША ЦЕРКВА ХОЧЕ БУТИ СОБОЮ

Єпископ Андрій Сапеляк

ПАМ'ЯТКОВІ КОНВЕРТИ

Для закріплення грядучим поколінням історичної події V Архиєпископського синоду Помісної Української Католицької Церкви та встановлення Постійного Керівного Синоду, українські католицькі миряни, заходами референтури Патріяршого фонду при парафії св. Володимира й Ольги в Шікаґо, видали пропам'ятну конверту. Сподіваємося, що через поширення та вживання цієї конверти українське мирянство зможе допомогти своїй Ієрархії в дальшому скріпленні „єдиномислія" та сили нашої Церкви, а рівночасно причинитися фінансово до збільшення фондів нашої „Церкви в потребі".

Хто зацікавлений тою справою, може замовляти конверти в ціні 10 центів за штуку, по можности, пересилаючи рівночасно чек чи грошовий переказ на адресу:

Dr. Roman P. SMYK
190 N Broadway
Coal City, Ill. 60416, U.S.A.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Труднощі з міськими фінансами

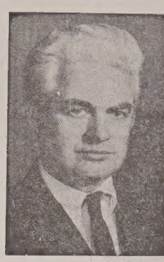

посадник А. ДЕНТ

Як я згадував у моїй статті минулого тижня, міська рада зайнята студіями бюджету міста Едмонтону на 1972 р. В моїй статті я згадував фінансові труднощі, що в них находяться муніципаліт е т и, включаючи місто Едмонтон.

Прем'єр Дейвіс з Онтаріо згадував про нерівномірність нашої федеральної системи, як він промовляв на недавній конференції канадських прем'єрів. Він сказав, що, якщо ми самі не заберемося до шукання розв'язки питання про розподіл влади нерівности між прибутками та нашими зобов'язаннями, то хочби ми не знати які намагання робили, щоб подолати проблему розросту міст, то те все буде лиш коротко тривалою, тимчасовою розв'язкою.

Провінція Онтаріо піднялася праці над програмою реформи муніципальних податків і з ціллю знайти більше справедливу систему. Це буде переведене після спільної наради між провінційним урядом та урядами муніципалітетів Онтаріо.

Наш попередній провінційний уряд установив Албертську провінційно-муніципальну фіскальну комісію, яка мала перевести подібні студії в Алберті. Теперішний уряд розв'язав цю комісію й на її місце встановив спеціяльний комітет Фаррана. Комітет Фаррана має перед собою дуже важливе завдання й я бажаю йому якнайкращих успіхів.

Ми не повинні сподіватися, що спеціяльний комітет знизить всі податки в цій частині краю, тому що це ледве можливе. Чого ми сподіваємося від спеціяльного комітету, то те, що він поручить більше справедливу систему оподаткування, так що кожний уряд буде діставати такі прибутки, які більше справедливо відповідатимуть зобов'язанням, що їх взяв на себе даний уряд.

Потреби міської каси постійно зростають. Під цю хвилину ми можемо покладати лиш на зрозумінні вищих урядів, які захочуть поділитися своїми постійно зростаючими прибутками з муніципалітетами. Ми без сумніву не дістанемо стільки, кілько нам потрібно, але заки спеціяльний комітет Фаррана закінчить свою працю, ми мусимо надіятися, що провінційний уряд запевнить нас, що він приділить досить зі своїх прибутків муніципалітетам, щоб вони могли належно виповнити всі послуги супроти своїх мешканців, яких від них сподіваються.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

Успіхи молодої українки з Принс Джордж

ВАЛЕРІЯ КОРДИБАН

Валерія Кордибан прийшла на світ 9 квітня 1953 р. в родині свідомої української родини В. та М. Кордибан, одних із кращих парафіян української католицької парафії св. Юрія в Принс Джордж, Бр. К. В Принс Джордж Валерія провела всі свої молоді роки аж до вересня 1971 р., коли переїхала на університетські студії до Албертського університету в Едмонтоні. Ще 9-ти-річною дівчинкою вона написала невеличку книжечку про „Здорові зуби", яку тоді розіслано по цілій Британській Колюмбії.

Як вона підросла, стала цікавитися та займатися жваво спортом, театральними драматичними виставами, музикою та суспільно-громадськими справами.

Вона їздить знаменито на совгах й за свої мистецькі пописи дістала багато нагород на змаганнях в Принс Джордж та центрально-північній частині Британської Колюмбії. В 1970 р. вона здобула перше місце на теннісових змаганнях для поодиноких змагунів. За осяги в атлетичних змаганнях вона дістала нагороди в 1966-67-68-69-70 та 1971 роках.

В липні минулого року пливацький клюб „Барракаду" в Принс Джордж дав Валерії досмертне членство в клюбі за найкращі осяги в плаванні, де вона побила скорістю всіх суперників. Вже в 1969 р. вона брала участь в різних плавацьких змаганнях, в яких завжди здобула перше місце в скорости. Вона є кваліфікованою старшою інструкторкою для науки плавання.

Валерія має гарний голос і ще в 1966 р. вона включилася в хор „Елґар" Британської Колюмбії і в літі 1967 р. брала участь у виступах того хору в різних містах Европи. В 1968 р. вона дістала стипендію на науку співу. Вона навчається теж гри на фортепіяні і є 10-ій клясі фортепіяна. За свої осяги в співі та грі на фортепіяні вона здобула багато признань та нагород.

Валерію захоплювали теж драматичні виступи й вона має чимало нагород та признань за свої промови та драматичні виступи. В 1966 р. вона дістала першу стипендію в Принс Джордж на навчання драми. В 1971 р. старший драматичний клюб у Принс Джордж здобув на театральних змаганнях нагороду за найкраще виведену п'єсу учнями гай-скулу. В цій п'єсі головну ролю грала Валерія, яка дістала нагороду за найкращу артистичну гру. В травні минулого року цю п'єсу було поставлено на кінцевих драматичних змаганнях шкіл Британської Колюмбії в Ванкувер.

Протягом чотирьох років Валерія була на почесній лісті школи в Принс Джордж, в 1969 р. була президенткою ради старших учнів, а в 1970 р. секретаркою цієї ради. В 1971 р. вона була представницею молоді в комітетті сторіччя Британської Колюмбії в Принс Джордж. А 23-го січня 1971 р. її вкороновано як королеву Аврору XIII, яка репрезентувала скрізь місто Принс Джордж.

Валерія брала теж живу участь в житті української католицької парафії св. Юрія в Принс Джордж. Там вона закінчила Рідну школу, вела українську радіопрограму в Принс Джордж та виступала на концертах як танцюристка і солістка. Батьки її є увесь час діяльними членами парафії св. Юрія в Принс Джордж, а її дідунь М. Кордибан, що живе в Едмонтоні й є членом катедральної парафії св. Йосафата, був колись відомим діячем в околиці Торгилд.

Молодій Валерії бажаємо й дальших успіхів у її житті.

Приятелі

ЕДМОНТОНСЬКІ ПРОЧАНИ ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ. — В першому ряді зл'ва направо: п. В. Котишин, п-і М. Семенюк, д-р В. Іванець, пані: П. Іванець, С. Зинич та А. Білинська, К. Вавринчук, п. Т. Федорів, п. І. Хмелик; у другому ряді: Френк Товбі, о. митрат М. Сопуляк, п. Й. Стечинський, п-і Бурко, п. Б. Метісон, п. В. Бурко, п. А. Білинський, п-і А. Вавринчук, п. П. Вавринчук, п-і М. Вавринчук, п. Ф. Бабин, п-і А. Мисько і п. Іван Доросевич, представник бюра подорожей „Астро Травел Сервіс". Фотостудія: „Альфа"

ЇДЕМО НА ПРОЩУ: НИЗКА ВРАЖЕНЬ ІЗ ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

У Святій Землі побував я сам вже тричі. Ще більше разів відвідував я чудотворні місця: Люрд у Франції та Фатіму в Портуґалії. Але ті всі прощі відбував я звичайно сам. З одного боку воно може й не дуже мило не мати поруч себе нікого, з ким можна б поділитися враженнями та поговорити, але з другого боку я ніколи не в'язався ніким й побував у кожному місці так довго, як довго мені було завгодно й не мусів оглядатися на бажання спів-подорожних. До того на прощах я завжди зустрічав різних принагідних товаришів подорожі, з якими разом відвідував святі місця. В часі одної подорожі до Святої Землі я відбув майже цілу прощу в товаристві еспанського священика-бенедиктинського черця, другим разом я подорожував із австралійським римо-католицьким священиком, ще іншим раз із групою етіопських священиків, що верталися з Риму, після закінчення студій.

Мою недавню прощу до Святої Землі, Фатіми, Люрду та до Риму відбув я з групою українських прочан, числом 34. Між ними були, крім мене три священики — та дві черниці — Сестри Служебниці. Мені відомо, що в Святій Землі побувало багато українських прочан в різних часах, між ними наші Владики, чимало священиків, черниць та багато вірних. Одначе всі вони відвідували Святу Землю поодиноко, або невеликими гуртами. Не знаю, чи була яка більша група українських прочан у Святій Землі від великої прощі, що її провадив Божий Слуга Митрополит Андрей Шептицький в 1906 р. Тому, що наша проща виступала скрізь як „українська група" й тим звертала на себе увагу, хочу про неї дещо написати.

Очевидно, що до Люрд чи Фатіми відбуваються постійно наші великі прощі щороку й там скрізь нас знають. Минулого року відпустове місто Люрд відвідав навіть наш Верховний Архиепископ Йосиф й служив там Службу Божу в асисті багатьох священиків та великого числа вірних. Про те недавно був репортаж в „Українських Вістях". В новій церкві в Люрд є навіть українська каплиця, яку влаштовано там головно старанням о. В. Прийми, що душпастирює в недалекому місті Тулюзі. Та тому, що наша проща зачиналася якраз із Фатіми та Люрду, я коротко згадаю й про наш побут там.

До проводу прощею спонукали мене мої приятелі: п. Б. Онисько, керівник едмонтонського відділу Сі-Пі-Ер, та керівники бюра подорожі „Астро" п. Волошин з Торонта та п. І. Доросевич з Едмонтону. Я й так плянував цього року відвідати Святу Землю, де я ще не побував у деяких місцях (гора Синай та деякі манастирі), отже вони спонукали мене взяти на себе провід прощі. Технічним переведенням прощі (квитки ітд) „Астро" взяла на себе бюро подорожі. У прощі взяло участь 24 особи з Алберти, 4 з Манітоби та 7 з Онтаріо. З Алберти були крім мене, о. протопресв. Т. Гурко з Редвей, д-р В. і п-і П. Іванці, родина Вавринчуків із Редвей (4 особи)), п-во М. Бурки та п-во А. Білинські, п-і С. Зинич, п. Ф. Бабин, п. Я. Федорів, п. І. Хмелик, п. А. Майк, — всі з Едмонтону, п. В. Котишин з Мирнам, п-і С. Семенюк з Монтер, та п. І. Стечинський із Кемровз. Із Манітоби були: о. Е. Олійник з Портедж ля Прері, Сестра Служебниця Ореста, п-і А. Мисько з Вінніпеґу та п. І. Журбик з Елфінстон, Ман. З Онтаріо були: о. д-р М. Комар, п-і А. Мороз, п-і А. Хома, п-і Л. Пришляк, п. Н. Баранюк, п-і К. Сьвірська, п-і А. Кулик, п-і А. Ледоховська — усі з Ст. Катеринс, Онт., Сестра Служебниця Натанаїла з Оттави, п-і М. Душик з Торонто та п-і Л. Сембай з Міссіссауга, Онт.

Всі прочани мали зібратись у Монреалі, звідки ми мали вилетіти спільно до столиці Портуґалії Лісбони. Едмонтонська група вилетіла в четвер, 14 жовтня вранці й прибула до Монреалю під вечір. Незабаром приїхали туди й вінніпезькі та торонтські прочани й пізним вечером ми залишили гамірне та рухливе монреальське летовище в дорозі до Портуґалії. Перші години подорожі проминули на взаїмному обзнайомлюванні та обильній вечері, що її подала чемна та вважлива обслуга реактивного пасажирського літака лінії Сі-Пі-Ер. Відтак погашено світла й дехто пробував спати, або бодай дрімати на вигідному сидженні літака, спочиваючи на подушечках, що їх роздали стюардесси. Деякі з прочан і в ночі туторили та розповідали свої життєві та подорожні пригоди.

Ніч між Монреалем та Лісбоною була дуже коротка, бо ми мусіли посунути наші годинники на 8 годин (албертські подорожні), чи 5 годин (торонтські подорожні) вперед. Скоро почало розвиднюватися, нам подали каву й незабаром наш літак приземлився в заспаній та окутаній ранньою осінньою мрякою столиці Портуґалії Лісбоні.

Пашпортова контроля пройшла гладко ,небагато було теж клопоту з контролею клунків, тимбільше, що я зголосив на митній контролі, що ми ціла канадська група їдемо на прощу до Фатіми, а відтак дальше. На нас уже ждав представник агенції, яка мала подбати про наше приміщення та замовити автобуси для наших поїздок. Наші клунки переведено до автобусу, який ждав на нас біля летовища. В ньому була мила пані, яка представилася, що вона буде нашою провідницею в часі нашого побуту в Портуґалії. Ми приїхали до чепурного готелю „Рома", але виявилося, що для нас замовлено кімнати щойно від полудня й нам порадили ждати на наші кімнати в готелевому голі.

У міжчасі запропонували нам поїхати на 10-ий поверх до ресторану на снідання. В часі снідання виникло невелике непорозуміння, бо деякі туристи з Онтаріо вважали, що наше снідання повинно бути включене в заплачені кошти подорожі. (Так бодай було сказано в проспекті подорожі). Тимчасом обслуга ресторану зажадала заплати за снідання, врештою невисокої, бо по 80 центів від особи. Тому, що деякі онтарійці обстоювали свої домагання, я поїхав до готелевого голу й припровадив представника агенції, що замовляла готель й він пояснив, що готель є замовлений щойно від полудня й відтоді обов'язує умова, а тепер за снідання треба заплатити. Непорозуміння скінчилося, прочани поплатили свої рахунки й пішли, одні до готелового голу дрімати на вигідних кріслах, а другі пішли оглядати Лісбону. Десь біля 11-ої години нас повідомили, що можна йти до кімнат. Почалася свіжі торги, хто з ким буде мешкати в спільній кімнаті. (Загал подорожніх мешкали по двох в одній кімнаті). Деякі приятелі зразу заявили, з ким будуть мешкати, іншим треба було підшукувати спільника чи спільничку до кімнати, що незавжди приходило надто легко. Врешті й це поладнано й струджені путники пішли відпочивати.

З нашого життя у Веґревіл

(омен) У містечку Веґривіл скупчилося багато українців. Більшість із них роджені в Канаді. Існують тут дві українські парафії; пресвятої Тройці — католицька й св. Володимира — православна. При парафіях діють Рідні Школи. Завдання їхніх учителів нелегке. Та не місце тут розписуватися про причини цього.

День 19 грудня для дітвори при парафії Пресвятої Тройці був радісним днем. Вона вітала святого чудотворця о. Миколая. Гарний різдвяний концертик попередив роздачу дарунків. Діти колядували, танцювали, деклямували та грали на піяні. „Святий Миколай" був ідеальний. Він не „грав своєї ролі". Він її творив у міру потреби й обставин. Св. Миколай обдарував усіх дітей, що були на залі. За це дякувати хіба паням із відділу ЛУКЖ. Для старших пані з комітету Рідної Школи приготовили каву.

* * *

Увечорі того ж дня був бенкет-прийняття місцевого відділу ЛУКЖ. Цей бенкет був замітний виступом наших бандуристок СУМ з Едмонтону під дириґентурою проф. С. Яриненка. Співав також дівочий квінтет. Рясними оплесками дякували присутні молодим гостям.

Замітний цей бенкет був і тим, що перший раз були тут членкині зо своїми чоловіками. Слово про організацію ЛУКЖ мала пані Л. Слобода, діюча голова єпархіяльної управи. Були ще представниці з Едмонтону: пані М. Войтків і Рурка. Привіт для місцевого відділу ЛУКЖ склав о. Р. Мельник, парох із Мондеру, коротке слово мав також о. В. Мельник, гість із Бразилії.

Замітний був цей вечерок ще й нагородою-відзначенням студента Б. Якимишина за найкращу оцінку з української мови. Він син знаних і працьовитих п-ва М. та Н. Якимишин, що разом із своїми дітьми беруть активну участь у всіх парафіяльних починаннях. Відзначення вручив місцевий о. парох, підкреслюючи ідейність такої практики ЛУКЖ, пильність студента та добрий приклад батьків.

Вечерок цей був успішний завдяки наполегливій праці голови відділу ЛУКЖ п-і М. Малко.

9-го січня ц.р. Веґривіл мав можливість налюбуватися мистецьким виступом жіночого хору „Верховина", капелі бандуристок, танцювальної групи та дівочого квінтету — з Едмонтону. Програма була різнородна й багата змістом; коляди, віншування, народні пісні, спеціяльний образок Різдва та хоровід янголів, дівочий квінтет та танцювальні соля й гуртові танці. Закінчено словом — деклямацією п-і Т. Федорів. Ця віршова форма (думаю, що це укладу декляматорки — омен) заторкнула пекучі й болючі проблеми наших днів і обставин. Хоч і відчувалося гіркоту сатири спостерегливої авторки, але зміст і тон голосу був сповнений любовю до молоді та бажанням зберегти її добрьою, християнською і українською! Вступне слово-віншування з сердечністю та любовю зложила п-і Нат. Таланчук. Всі музично-хорові виступи під дириґентурою заслуженого, скромного та працьовитого проф. С. Яременка. Танці під управою Ірини Процьків. Фортепіяновий супровід Ірки Вавринчук. Квінтет: І. Процьків, Д. Процьків, Н. Іванишин, А. Бойко, М. Дворницька. Адміністратор і організатор поїздки п. П. Процьків.

Я не берусь давати музичної оцінки цьому гостинному виступові. Я тільки підкреслюю його високоідейність, різнородність та дбайливість у виконанні. Присутні пережили небуденні хвилини духового підбадьорення. Слово подяки й признання для всіх виконавців склав о. М. Ничка, місцевий парох, а маленька Кавулич вручила дириґентові китицю червоних рож.

Закінчуючи цю коротеньку замітку, треба зложити подяку добрій волі управи хору, всіх учасницям і учасникам виступу, дириґентові та адміністраторові гуртка. Ви сповнили свою місію гідно! Чи веґривільці скористали з цього культурного й мистецького виступу залежало від них! хто був не пожалів!

Закінчу побажаннями усім учасникам виступу: не зражуйтеся твердотою матеріялу нашої публики-учасників! Будьте каменярами нашого музичного мистецтва в Алберті!

Річна передплата „УВ" – тільки $5.00

В Україні вшановано

РОКОВИНИ СМЕРТИ АЛЛИ ГОРСЬКОЇ

В роковини смерти Алли Горської, 28 листопада м.р., незважаючи на холод, численно зібралися українці, щоб вшанувати її пам'ять. Художники гарно оформили її могилу. Для відмічення того, що вона згоріла передчасно, прихильники по професії виконали різьбу по дереву і три обсмалені дошки з химерними контурами.

Запалено смолоскипи, покладено калину, квіти. Зібрані тримали свічки в руках, співали і читали вірші. При могилі оформилася жалібна група з числа однодумців.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

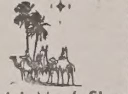

Dittrich Men's Shop
LTD.
10164 - 101 Street
EDMONTON, Alta.

Веселих свят

NADP
MILK CREAM

NU-MAID BRAND
BUTTER, ICECREAM,
COTTAGE CHEESE

Telephone 422-8101

EDMONTON, ALTA.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
JEAN GUILLET, N.P.
2933 Rue Masson, MONTREAL 36, P.Q.
Sons Municipal

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають
Managers Mike and Peter Hutniak and Staff
DELTON CABINETS
8825 - 126 Ave. Ph. 477-7677 Edmonton, Alta.

ELIK'S BOTANIC HERBS

Лікування зелами у виді порошку. НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знаменитї вислідн. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричиняють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, централізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАПНЯНІ СОЛИ, які засмічують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричинюють тугість, опухнення, болі та хоробливість.

Без різниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терплячим.

Ціни: $2.50 і $3.50
ELIK'S DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon,

Отець радник Н. Будз відійшов у вічність

Новий Рік в Саскатунській епархії зачався болючою втратою найстаршого роками у священичій службі о. радника Н. Будза, що після кількох днів перебування в лічниці св. Павла в Саскатуні, відійшов у вічність 20 січня 1972 року, віддавши 45 з половиною років свого трудолюбивого життя праці в Христовому винограднику.

Похорони покійного о. Николи почалися священичим похороном в неділю, 23 січня о год. 7-ій вечором в катедрі св. Юра в Саскатуні, в котрих взяли участь найближча родина покійного та понад шістьсот осіб, не лише зі Саскатуну, але також і з поблизьких місцевостей, а головно з Вонди, де покійний був парохом продовж останніх 16 років. Похоронними відправами проводив о. В. Фляк, а о. прелат І. Олійник виголосив проповідь.

В понеділок, 24-го січня о год. 9-ій рано Преосвящ. Кир Андрей при асисті о. ігумена Н. Кучмяка ЧНІ, та о. Л. Рамача відправив у тійже катедрі Архиєрейську Службу Божу за спокій душі покійного о. Николи. Дияконували о. ректор І. Ворона та о. М. Пилипчук. До Служби Божої співали всі приявні священики та вірні під проводом о. В. Фляка. Мимо великого морозу катедра св. Юра була заповнена вірними, що приїхали навіть з дальших місцевостей, як Принс Алберт, Ланівці, Прудгом, а найбільше з Вонди, щоби віддати останню прислугу свому улюбленому духовному провідникові. Після Євангелії о. прелат О. Пасічняк говорив про життя та душпастирську працю покійного о. Николи, підчеркуючи його велику посвяту та відданість у душпастирській праці, його щире та батьківське відношення до товаришів — священиків та до його парафіян. В українській та англійській мовах о. прелат І. Олійник зложив співчуття родині покійного о. Николи, а відтак в імені священиків та вірних попращав покійного на вічний спочинок. З великим жалем прощав покійного о. Николу саскатунський Владика Кир Андрей, бо прощав того, котрий був його найближчим співробітником останніх десять років. Владика ще раз підчеркнув великі заслуги покійного о. Николи в душпастирській праці.

В Архиєрейській Службі Божій взяв також участь римо-католицький епископ Саскатуну Преосвящ. Я. Мегоні, о. прелат Й. Робінсон, парох римокатолицької катедри св. Павла в Саскатуні та наші оо. пароxи: Б. Бачинський, А. Хорунжий, В. Фляк, Р. Гоменко, В. Івашко, І. Кобиляк, В. Корба, ЧНІ, В. Костюк, П. Криворучка, К. Кухарик, Я. Ляшкевич А. Музика, Г. Миколів, Л. Ратушняк, Д. Сайко, М. Шевчук, Е. Тремблей, В. Василишин, М. Перетятко, ЧНІ. (Отці, котрі служили Службу Божу, тут не вичислені).

Після похоронних відправ тіло покійного о. Николи Будза зложено до гробу на католицькому цвинтарі в Саскатуні.

У великій жалобі залишив покійний о. Никола дружину Казимиру, дві доньки Славу зам. Ґалан та Ірену зам. Мигаль, як також четверо внуків та одну правнучку, (всі замешкалі в Чікаґо, ЗДА), сестру в Румунії та кузинку Параню Будз в Саскатуні, котра була приявна при останньому відходу покійного.

Майже всі учасники похоронних відправ по покійному о. Николі взяли участь в похоронному обіді в просторій бенкетовій залі „Дому Української Молоді", що його приготовили на бажання родини покійного пані з відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юра. В часі обіду ще раз прощали покійного Преосвящ. Кир Андрей, о. прелат І. Олійник, від парафіян з Вонди Н. Магир, від парафіян зі Сматс І Куриш та від земляків зі Старих Кут П. Колишір. В імені родини покійного о. Николи о. радник В. Івашко зложив щиру подяку всім тим, що чим небудь причинилися до гідного віддання останньої прислуги покійному о. Николі, а головно Преосвященнішому Кир Андреєві, римокатолицькому епископові Мегоні, всім священикам, Сестрам Служебницям, учасникам похоронних відправ, а головно тим, що приїхали з далеких околиць, як рівнож паням з ЛУКЖК за приготування поминального обіду.

бл. п. о. радник Николай БУДЗ

На заклик о. прелата І. Олійника переведено збірку на добродійні цілі з котрої призначено на пресовий фонд тижневиків „Українські Вісті", „Поступ" та „Мету" по 15.00 дол.

* * *

Покійний о. радник Н. Будз народився 24 травня 1899 року в Сторінці Путиловій на Буковині в родині Якова і Анни з дому Накосевичів. В 1904 р. родичі покійного о. Николи переїхали до Старих Кут в Західній Україні, де покійний закінчив початкову школу. Середню школу (гімназію) закінчив покійний у Вижниці, а теологічні студії закінчив у Чернівцях на Буковині. 29-го червня 1926 р. покійний о. Никола оженився з Казимирою з дому Праєр, а 8-го серпня того самого року прийняв священичі свячення з рук епископа Сучу. Першу душпастирську працю почав покійний як адміністратор Вижниці та околиці і на цьому пості перебув аж до 1930 р. Від 1930-го до 1940-го року покійний о. Никола був парохом Путилова і при кінці 1940-го року переїхав на душпастирську працю до Кімпулунґу на Буковині. Щоби уникнути арештування та вивозу на Сибір військами червоної армії, покійний виїхав до Румунії, а відтак до Німеччини.

З вибухом німецько-більшовицької війни та по звільненню Західної України від большевицької окупації в 1941-му році, — покійний о. Никола повернувся назад в Україну й аж до 1944-го р. був парохом Теребовлі. При кінці 1944 р. виїхав знову з родиною до Німеччини і в місті Бресляв провадив душпастирську працю серед українських робітників. В 1945 р. покійний переїхав з родиною до Відня, а по закінченню другої світової війни переїхав до Баварії та до 1947 р. перебував в таборі переселенчих осіб в Нойбаерн, біля Розенгайму, де також провадив душпастирську працю серед українських переселенців.

Перед виїздом до Канади покійний перебував також по кілька місяців в таборах для переселенців в Корбах та Мюнхені.

При кінці грудня 1949 р. покійний о. Никола з більшою групою українських переселенців приїхав до Канади і замешкав у свого кузина Василя Будза в Саскатуні. Після три місячного перебування в Саскатуні Преосв. Кир Ніл прийняв о. Николу до своєї Єпархії на душпастирську працю в Райкрофті. Після двох років праці в Алберті, о. Никола був прийнятий Преосв. Кир Андреєм, епископом Саскатуну, на душпастирську працю до Саскачевану і тут працював аж до своєї смерти, спочатку в Арран і околиці, а відтак в Бюкенан і останніх 16 років у Вонді.

За ревну душпастирську працю Преосвящ. Кир Андрей наділив покійного о. Николу гідністю епископського радника та тому десять років назначив покійного епархіяльним економом і на тому пості покійний вив'язався як найкраще.

Зі смертю о. радника Николи Будза Саскатунська епархія втратила одного з найкращих священиків, парафіяни Вонди і околиці свого улюбленого пароха, родина свого найдорожчого мужа та батька, Преосв. Кир Андрей свого господарського дорадника, священики свого доброго та щирого товариша, що відійшов у вічність, щоб отримати нагороду від Того для котрого посвятив все своє життя. — Т. Б-н

Голден-фарми, Алта: – похорон бл. п. Льва Ласківського

В п'ятницю, 10 грудня 1971 рознеслась вістка в околиці Голден, що нестало між живими бл. пам. Льва Ласківського, людини молодої, повної сили до праці. Покійний був дійсним членом парафії на Голден-фармах, навіть тоді коли 1966 р. перенісся жити до Кемровз, бо доїжджав на богослужби кожночасно, коли на фармах була богослужба.

Покійний народився 6 січня 1929 р. в цій околиці і тут ходив до школи. В 1960 р. він вибрав собі подругу життя із Саскачевану Ольгу Гандзюк, а родичі покійного записали на нього фарму, що на ній він працював до 1966 р., коли перейшов жити з родиною до Кемровз, де працював у шпиталі Сен Меріс. Майже три тижні перед смертю занедужав, перебув тяжку і небезпечну операцію на голові біля мозку щасливо, одначе одна жилка трісла у мозку і це спричинило смерть молодої людини.

У подружому житті Бог благословив їх подружжя двома синами: Лері і Давид, які разом із подругою оплакують передчасну смерть свого батька і чоловіка. У смутку і болем залишає він своїх братів і сестер: Николу, Івана, Василя, Варвару, Марію Катерину, Олену, Степанію, Євгенію, Розалію, Емілію, Єлисавету і свою неструджену і працьовиту матір Анастазію, яка на протязі несповна восьми місяців стояла над домовиною своїх двох синів: Теодора і Льва. Вона найбільше оплакує смерть свого сина, бо живучи у старечому домі на Вайкінг, сама старенька і вже нездужає. Діти повідомили її, і привезли на сумний обряд похорону її сина.

бл. п. Лев Ласківський

Похоронні відправи розпочались парастасом у неділю 12 грудня у церкві Сшестя Святого Духа у Голден-місті, яку щільно заповнили люди, що прийшли віддати останню прислугу помершому. По парастасі присутні зійшлись на перекуску у церковній залі і склали родині і мамі свої співчуття. На другий день, 13 грудня вже на фармах продовжувався похорон св. Літургією. Людей було так багато, що у підваллях тої церкви заложено мікрофон, щоб усі могли брати участь у богослужбі. Прощальне слово сказав і похорон відправив о. Ол. Захаріясевич, місцевий парох. Тлінні останки покійного спочивають на місцевому цвинтарі біля могили його брата Теодора. По похоронах присутні разом із Сестрами зі шпиталю з Кемровз, де покійний працював, які були на похороні покійного, зійшлись до місцевого підвалля церкви на поминальний обід. При кінці обіду місцевий парох сказав ще кілька слів і попросив присутніх, скласти свої жертви на фонд „УВістей", де буде поміщена згадка про покійного. Збіркою занявся брат покійного Никола. Учасники обіду зложили 22.30 дол.

Горем прибита родина складає щиру подяку місцевому парохові о. Ол. Захаріясевичеві, дякові п. І. Стечинському, похоронному заведенню з Кемровз Гавленд, паням, які приготовили два рази перекуску, всім приявним на похороні у двох днях, та всім, які зложили свою жертву на пресфонд „УВістей".

Адміністрація „УВістей" щиро дякує за пресфонд на газету, а душу бл. пам. Льва хай Всевишній нагородить вічним щасливим життям. Вічна йому пам'ять.

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА РАВЛЮКА

У вівторок, 28 грудня 1971 р. помер в шпиталі в Саскатуні бл. п. Михайло Равлюк, проживши 74 роки свого трудолюбивого життя.

Покійний походив родом з села Балилия, пов. Сокаль, Західна Україна. До Канади приїхав у 1913 р. й поселився в околиці Саскатуну, де фармував. В 1918 р. він одружився зі своєю односельчанкою Марією Марисик в Саскатуні. За якийсь час він одержав працю в залізничій компанії Сі-Пі-Ар й працював там аж до свого переходу на пенсію в 1962 р. Ціле своє життя прожив він у Саскатуні.

Покійний залишив у глибокому смутку свою дружину Марію, три дочки: Петті, зам. Голоднюк, Джессі, зам. Виспінський та Джуді, зам. Скіндюк — всі три в Едмонтоні, а крім того 10 внуків. Оплакує його теж його рідний брат Іван у Саскатуні. Другий брат Василь відійшов у вічність.

Покійний був ціле своє життя членом теперішньої катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні, якої був і основником.

Похоронні обряди розпочалися панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Вістред Фюнерал Чапел відслужив о. прелат Олійник в четвер, 30 грудня. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. прелат І. Олійник в катедральній церкві св. Юрія в Саскатуні, в п'ятницю, 31 грудня. Він теж попращав покійного в послідну дорогу. Тлінні останки покійного зложено на католицькому цвинтарі в Саскатуні.

бл. п. Михайло Равлюк

Родина покійного передала з нагоди смерти 17.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Михайлові вічна пам'ять.

Ричмонд, Бр. К.

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ІВАНА СТЕПИ

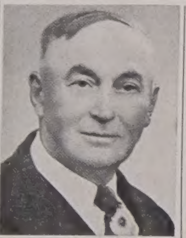

бл. п. Іван Степа

Дуже важко розлучатися з кимось близьким та дорогим навіть на короткий час. Та ще важче на серці, як хтось відходить на віки й то несподівано. Так сталося з покійним Іваном Степою в Ричмонд, Бр. К. Ненадійно, тихо й спокійно відійшов він з цього світу 9 листопада 1969 р. Тоді перестало битися його серце й замкнулися на віки його уста, що ними звеселяв він свою хату, свою родину та своїх приятелів.

В другу болючу річницю його дружина і син згадали покійного мужа й батька поминальною Службою Божою та панахидою, яку відслужив о. Н. Бартман в церкві Успення Божої Матері. На поминальному богослуженні, окрім дружини та сина покійного, було багато приятелів та знайомих. Після богослуження дружина покійного запросила учасників богослуження до свого дому на поминальний обід. Вона привитала щиро всіх гостей у своїй хаті, а відтак попросила о. Н. Бартмана проказати молитву. В часі обіду та після обіду всі згадували щиро бл. п. покійного Івана, який був тихої вдачі, радо любив допомогти другим у потребі та тішився між усіми знайомими пошаною та любов'ю. Покійний був добрим сином своєї Церкви, добрим чоловіком та добрим батьком. З цього світу він відходив спокійно, бо був свідомий того, що в туземному житті нікому не зробив кривди. За свого життя він чесно й совісно виповняв свої обов'язки, які на нього наклав Господь.

Дорогий наш і незабутній Іване! Твоя дружина, сини та внуки складають глибокий поклін невичерпаній любові і вірности твого вічного духа, який живе в нашій родині й заповняє кожний куток нашої хати. Ми про тебе ніколи не забуваємо. Нам завжди здається, що ти ще недавно тут між нами ходив, а то вже два роки пройшло, як ти відійшов від нас. Ми тебе, дорогий мужу й тату, ніколи не забудемо. Кожного ранку й вечора будем тебе згадувати в наших молитвах. Спочивай наш мужу й батьку, вже скінчились твої труди. Нехай та земля канадська тобі легкою буде.

ПОДЯКА

Дружина й син покійного Івана Адольф складають щиру подяку Всеч. о. Н. Бартманові за відслуження поминальної св. Літургії й панахиди, а всім учасникам панахиди за згадку покійного в молитвах. Нехай Милостивий Господь нагородить вам усім своїми щедрими ласками, а покійного прийме до свого царства.

З приводу поминок дружина покійного п-і Степа передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

Вайлвуд, Алберта

ХРИСТИНИ В ДОМІ П-ВА ШУТЯК

В Празник Христового Різдва, 25 грудня 1971 р., після богослуження в церкві, відбулося хрищення двомісячної Марини Лін — донечки п-ва Николи і Анни Шутяк. Христив місцевий о. душпастир, а кумами були Давид Капостинський і Марія Стефанцік. Окрім наймолодшої Марини Лін, п-во Шутяки мають ще двох синів та чотири дочки, з яких найстарша Тереса минулого літа вийшла заміж. Під кінець обіду, на заклик кума, гості зложили дарунки для новохрищеної, з чого батьки передали 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а маленькій Марині Лін, її батькам і кумам нехай Господь дозволить дожити многих літ.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПРО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

В. ГАВРИШ

На своєму віці я багато пережив і багато бачив. Доброго й лихого. Бачив і чув теж чимало про клопоти, що їх мають батьки зі своїми дітьми. Мали їх усе, мають їх і тепер, може більше, ніж колись. Неодні батьки приходили до мене за порадою й я їм радив, як умів й уважав за відповідне. Одні мене слухали, інші ні. Одним моя порада вийшла на добре, іншим не вийшла. Але я завжди старався радити щиро й від серця так, як би був порадив собі самому. Може мені було легше радити, тому, що я завжди мав співчуття для дітей.

Як я згадував на початку моїх споминів, мої батьки скоро повмирали й ми лишилися майже сиротами. Кожна сирота подвійно відчуває кривду, яку їй хтось зробить, але подвійно відчуває й добро, якого від когось зазнає. Таке було й зі мною. Мабуть тому мені легше знайти зрозуміння для дитини, якій діється кривда, ніж тому, який не зазнав за дитячих та юних літ батьківської та материнської опіки та їхніх пестощів. В часі мого досить довгого проживання в Канаді я знав багато різних родин й хочу про деяких із них згадати. Деякі робили добре, деякі не надто добре. Але завсіди там, де було трохи серця, там діти виростали добрі й ставали добрими членами суспільности.

Одним із таких добрих випадків трапився в одній родині, де було троє дітей. Один хлопчик мав 7 років, другий 5, а дівчина 3 роки. Під час вакацій батьки ді-

(закінчення на 8 стор.)

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

even break

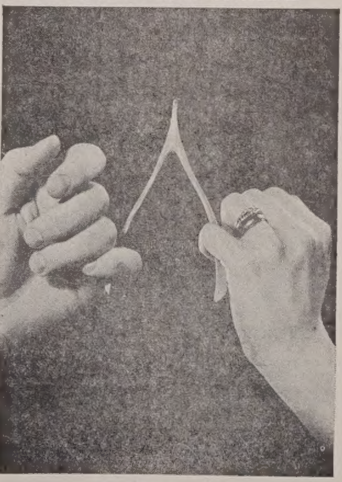

РІВНО ВЛОМАТИ

Закони не можуть захищати жінки, яка не знає, якого роду охорону вони пропонують. Албертське жіноче бюро виготовило інформаційну брошуру, в якій подано докладно пояснення деяких законів, що заторкують кожного. Брошура подає вартісні пояснення щодо громадянства, права власности та громадянських прав, подружжя, діточих допомог, справи переводження закупів та багато інших.

Брошура називається "LAWS FOR ALBERTANS". Її можна дістати даром. Пишіть за вашим примірником на таку адресу:

Alberta Women's Bureau
Legislative Building
Edmonton

Alberta